

NIEUWS

Winterserietocht vanuit Boskant op 15 november: een vooruitblik

Clubreizen: verslag reis september en 'epiloog' commissie Clubreizen

NK snelwandelen Tilburg: Rick Liesting vindt zijn Waterloo

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
de 'beleving' van
twee OLAT-leden die
een korte of langere
afstand wandelden
tijdens onze
winterserietocht
vanuit Reusel
op 18 oktober jl.*

Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

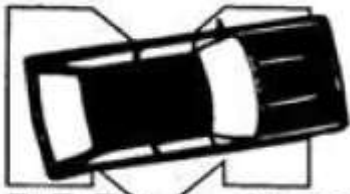

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Belbroekstraat 5
5465 PM Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten/Gerda Woestenberg (coörd.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Mariet Ahlers,
Lies Wesseling, Gerda Woestenberg, Rinda
Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 22 november 2015
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Epiloog commissie Clubreizen <i>Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Dagwandeltochten; Grenzeloze Tocht	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws <i>Joop Wesseling</i> / Nieuws kort	7
Onze jarigen/Ledenadm. <i>Jet Dreesen</i> / Speld van Verdienste <i>Piet Knoester</i>	8
Van de bestuurstafel <i>Mariet Ahlers</i> / <i>Ad van Asten</i>	9
Contributievoorstellen KWBN 2016-2018 <i>Ad Ketelaars</i>	10
Vooruitblik winterserietocht Boskant <i>Myriam van den Berg</i>	10-11
Impressie van de winterserietocht vanuit Reusel <i>Lies Wesseling</i>	12
Op bezoek in Reusel <i>Jack Bertrums</i>	13
Clubreis Manderfeld - Steinebrück <i>Harrie Paulissen</i>	14-15
LPS: Clubkampioenschap & Agenda <i>Frank Marchand</i>	16-17
Snelwandelen, NK 50 km, Tilburg <i>Rick Liesting</i>	18-19
WoD: Heezer Ommegang <i>Henri Floor</i> / Huldiging 4Daagse deelnemers	20-21
Waterrijckpad (2) <i>Piet Jansens</i>	22-24
Via Lusitana, vanaf Oost-Algarve in Portugal (2) <i>Anneke en Herman Lieven</i>	25-27
Wandelen in Nieuw Zeeland (6) <i>Rinda Scheltens</i>	28-30
Wandelgroep Oirschot - info	31

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

EPILOOG: TOON, JAN, THEO EN LIES, BEDANKT

Op zaterdag 17 oktober is het dan zover: de laatste clubreis van het seizoen, maar daarmee ook de allerlaatste Ardennenreis van Toon, samen met zijn commissieleden. Toon, Jan, Theo en Lies stoppen er mee.

In mei 1989 kwam Toon als aankomend reisleader bij onze club; hij hoefde geen proeve van bekwaamheid af te leggen maar kon direct aantreden bij de eerstvolgende clubreis.

OLAT clubreizen stond in die dagen onder leiding van Theo Tromp, met Frans van den Oever als vast benoemde chauffeur van dienst en zeker nog wel meer bekende conferenciers voor achter het stuur, die dan zorgdroegen dat alle avontuurlijke OLAT-wandelaars uit die tijd op een zaterdag heelhuids op en neer naar de Ardennen konden. Na een reourtje had Toon het hele palet aan dingen die konden gebeuren ook meebeleefd en vanaf die dag was hij de rechterhand van Theo en is er geen plaats meer te benoemen waar het illustere duo daarna op de Ardense hoogtes of laagtes niet is gesignaleerd.

Rond de eeuwwisseling kreeg Toon van Wordragen de totale verantwoordelijkheid voor de commissie clubreizen. De registratie van de reizigers, zeg maar de hele financiële rompslomp, kwam op Toon zijn bordje en ook het reserveren

van de bussen met tijdplanning en alles eromheen liep voortaan via Toon. Zelfs het jaarprogramma werd vanaf die tijd door Toon geregisseerd. En het ging hem goed af. Voor het voorlopen van de tochten in de Ardennen kreeg Toon veel steun van zijn medecommissieleden: Jan Hendrix, Theo Bouwmans en tot een paar jaar terug Simon Willems, die helaas van ons heen ging.

Clubreizen heeft al ruim vijftig jaar voorzien in spontaan wandelplezier voor mensen die genoten van avontuurlijk wandelen in de Ardennen en Eifel.

Om het afscheid van het tijdperk niet ongemerkt voorbij te laten gaan, hadden een paar deelnemers het leuke initiatief genomen om aan onze scheidende wandelvrienden iets speciaals aan te bieden. En zo kon het gebeuren dat er, na de wandeling, in de omgeving van Huy een kleine afscheidsviering plaatsvond in café Chez-nous waarbij Toon, Jan, Theo en Lies centraal stonden. Voor de presentjes hadden enkele speciale clubvrienden gezorgd, met financiële steun van de wandelaars van vorige reis, en het speciale gelegenheidsduo Martin en Nellie. Toon en zijn medeorganisatoren waren zichtbaar ontroerd.

-Ad van Asten-

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Bortel 0411-622188 (06-49408821)
acvan bortel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
24 nov	Geelders	De Loop'r, 0413-490359 Pastoor Smitsstraat 40, 5491 XP Sint-Oedenrode
8 dec 2)	Tussen herfst en winter	De Toren, 0413-296307 Torenstraat 12, 5473 EL Heeswijk-Dinther
22 dec 2)	Oom Dagobert route	Café Oom Dagobert, 0411-641274 Loverensestraat 11, 5266 AM Cromvoirt
5 jan 2016	Hoppen van ven tot ven	't Stokske, 013-5131385 Zandstraat 1, 5066 CA Moergestel
19 jan 2016	Winter- ommetje	De Ketting, 0411 673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Bortel
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
17 november	De Vriendschap
24 november	Oud Rooy
1 december	Den Toel
8 december	De Beckart
15 december	De Vriendschap
22 december	Oud Rooy
29 december	zwembad Thermae, Thermaelaan 1, Son en Breugel
5 januari 2016	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober is gestart met een winterprogramma.

Voor meer informatie: zie pagina 31

GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 24e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht.

Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum maandag 28 december 2015

Startplaatsen

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1,
5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Buurthuis Het Zand
Frederik van Eedenstraat 9
3920 Lommel

Afstanden 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld €1,20 (met stempel en sticker)
Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

Starttijden

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	08.00 - 12.00 uur
8 km	08.00 - 12.00 uur

Pendeldienst met muntjes à €1,50 per persoon
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afrit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.00 uur eerste afrit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie schema ter plaatse)
Laatste afrit in Lommel om 16.30 uur, vanuit Luyksgestel om 17.00 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie OLAT:
073-5033322
dagtochten@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur (06.30 uur)
inschrijving vanaf 07.30 uur (06.45 uur)
finish voor 17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden: Starttijden:

50-60 km	07.00-07.30 uur	(20 maart)
40 km	08.00-09.00 uur	
30 km	08.00-10.00 uur	
10-15-20 km	08.00-12.30 uur	

Inschrijfgeld:

10 km	€3,00
15 km	€3,50
20 km	€4,00
30 km	€4,50
40 km	€4,50
50-60 km	€5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 15 november 2015	5492 EE Boskant (Sint-Oedenrode) Partycentrum De Vriendschap Past. Teurlingsstraat 30
Zondag 17 januari 2016	5631 BZ Eindhoven Eef Kamerbeek Atletiekcentrum J.C. Dirkxpad 7
Zondag 21 februari 2016	5556 VK Borkel en Schaft Feesterij-Camping Dommelvallei 5556 VK Schafterdijk 9

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkeersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*),
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Riet Emans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Bortel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Toekomst!!!

Over de *toekomst van OLAT* maak ik mij, gezien alle activiteiten van het afgelopen jaar, nog geen zorgen, mits we de vooruitstrevende vereniging blijven die we nu zijn en we de toon blijven zetten in wandelland.

We kunnen terugkijken op een voorjaar waarbij de winterserie en de voorjaars-tocht goed bezocht zijn.

Ook de OLAT Wandeldagen op de nieuwe locatie in Nijnsel voldeden ruimschoots aan de verwachtingen en zijn goed geslaagd.

De eerste tocht van de winterserie 2015 in Reusel leverde ruim voldoende wandelaars en vele complimenten over het parkoers op.

Ook de activiteiten van onze snelle jongens tijdens het internationale weekend zijn indrukwekkend geweest, een groot aantal Centurions was het resultaat; volgens mij was het sinds 1993 niet meer voorgekomen dat er zoveel sportmensen tegelijk Centurion werden. Dit werd door de OLAT-lopers nog eens overgedaan op het eiland Man in Engeland.

De Nacht van OLAT was een succes, mede omdat er een aantal jonge lopers aan de start verscheen.

Ons hotel in Nijmegen (de Ganzenheuvel) onder nieuwe leiding van Jo Willems leverde een verrassend resultaat op; u hoort hierover meer tijdens onze jaarvergadering in februari.

Over de *toekomst van de wandelsport* ben ik minder optimistisch.

We zien bij vele verenigingen een sterke vergrijzing in de besturen, op een aantal plaatsen teruglopende deelnemersaantallen en weinig vernieuwing in het aanbod.

Dit doet de wandelsport geen goed!

De *toekomst van de KWBN* baart mij grote zorgen:

- een onzichtbaar landelijk bestuur
- het ontbreken van een duidelijke toekomstvisie
- een fusie tussen twee verenigingen die nog zeker niet voltooid en verwerkt is
- weinig of geen contact tussen regiobestuur en lidorganisaties
- nieuwe onderhandelingen met Wandelnet over een vergaande samenwerking

Om uit deze impasse te geraken is een bundeling van de krachten van het landelijk bestuur/regiobesturen en de besturen van de lidorganisaties wenselijk.

Ik wens alle betrokkenen veel visie en sterkte toe bij deze moeilijke taak.

Intussen gaan wij als OLAT door met het doen waar we goed in zijn en dat is wandelen. Ik hoop u te zien op een van onze volgende evenementen.

BLIJF WANDELEN!!!

-Joop Wesseling (voorzitter)

NIEUWS KORT

SIGNALLEN UIT HET LAND

Veilig wandelen in 't donker: zien en gezien worden.

Kijk maar in het LWP, dan zie je dat er diverse tochten in het donker worden gelopen. Bijvoorbeeld doordeweekse avondwandelingen in de herfst/winterperiode, maar ook langeafstandwandeltochten van o.a. OLAT gaan door het nachtelijk duister.

Eén van de belangrijkste veiligheidsmaatregelen om in het donker te nemen, is zichtbaarheid. Hierover bestaan geen wettelijke voorschriften, maar zien en gezien worden is toch wel veiligheidsmaatregel nummer 1 die je zelf als wandelaar resp. als tochtorganisator kunt nemen.

In eerste instantie is de wandelaar zelf verantwoordelijk. In geval van een georganiseerde avond-/nachttocht is het ook de verantwoordelijkheid van de tochtorganisator de deelnemers erop te wijzen om tijdens een avond-/nachttocht kleding te dragen die reflecterend is, bijvoorbeeld een reflecterend vest. Neem dit bijvoorbeeld op in het deelnemersreglement.

Neem de verantwoordelijkheid om jezelf zichtbaar te maken als je in de schemering, het donker of in slechte weersomstandigheden zoals mist gaat wandelen.

Terwijl hardlopers 's avonds vaak reflecterende materialen of kleine lampjes op hun lichaam dragen, ontbreekt een dergelijke uitrusting bij veel wandelaars. Dat is gek en ook onverstandig. Jezelf zichtbaar maken, is niet moeilijk en hoeft ook niet veel te kosten. Er zijn attributen die weinig wegen en uw zichtbaarheid vergroten. Ze zijn verkrijgbaar bij sportspecialzaken.

-uit KWBN Nieuwsbrief-

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

15-11 Jan Swinkels Someren
 15-11 Joke Donders-Jansen Dongen
 15-11 Bert Adams Veldhoven
 17-11 Jan van Houtum Heeswijk Dinther
 18-11 Hans van Rossum Sint-Oedenrode
 18-11 Johan Hellings Helmond
 18-11 Bertine van Dijk Sint Michielsgestel
 18-11 Erik de Jong Eindhoven
 18-11 Lenij van Roosmalen Sint Oedenrode
 19-11 Jan Vermulst Boxtel
 20-11 Rini Groeneveld 's-Hertogenbosch
 21-11 Mieke van Tiel Sint-Oedenrode
 21-11 Frans -Joseph van den Heuvel Best
 21-11 Ad van der Velden Veghel
 22-11 Toos der Kinderen-Manders Nuenen
 22-11 J. de Bruijne Maarheeze
 22-11 Willy de Haas Helmond
 23-11 Karen de Bruijne Maarheeze

23-11 Bert de Boer Ommel
 23-11 Frans de Wit Waalre
 24-11 Othmar Glänzer Eindhoven
 25-11 Jannie de Kruijk-de Zeeuw Ameide
 26-11 Johan van der Valk Heeswijk Dinther
 26-11 Piet Selten Mill
 27-11 Frans van den Oever Sint-Oedenrode
 27-11 Henk Treur Geldrop
 29-11 Jan Verhagen Sint Oedenrode
 29-11 Kees van der Aa Veldhoven
 29-11 Jet Dreesen Eindhoven

DECEMBER

1-12 Leny van Berkel-van Acht
 Sint-Oedenrode
 1-12 Mario van de Kruijs Heeze
 2-12 Henrie Claassen Helmond
 2-12 Pieter van de Mortel Deurne
 2-12 Inge van Egmond Breda
 2-12 Adri Hagens - Stam Geldrop
 2-12 Bep van der Velden-Valks Liempde
 3-12 Isis la Croix Nijmegen
 3-12 Peter Markus Sint Oedenrode
 4-12 Jan van Eck Sint Oedenrode

4-12 Anneke Lieven 's-Hertogenbosch
 4-12 Marian Latijnhouwers Sint Oedenrode
 4-12 Hugo Prinsen Valkenswaard
 5-12 Nel Bruins-de Wit Sint Oedenrode
 6-12 Francina van de Laar Son
 6-12 Betsie Geerts Gemonde
 7-12 Coos Zwaard Sint Oedenrode
 9-12 Corry van der Heijden
 Sint-Oedenrode
 9-12 Wil van Coenen 's-Hertogenbosch
 9-12 Harry Timmermans Sint Oedenrode
 10-12 Christ Vorstenbosch Oisterwijk
 10-12 Theo Martens Liempde
 12-12 Riet van der Linden Beek En Donk
 12-12 Ger Heupink Lieshout
 12-12 Martien Baselmans Sint-Oedenrode
 12-12 Thea van de Ven-Prinsen
 Sint-Oedenrode
 14-12 Noud Wijn Eindhoven
 14-12 Frans Weteling Best
 14-12 Bep van den Elzen -Ermers Volkel
 15-12 Jo van den Akker Heesch
 15-12 Jelte van der Zee Vleuten
 15-12 Piet van Bommel Tilburg

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Jacqueline Elings, Schijndel
 Mevr. Ria Muusz-van den Berhen,
 Sint-Oedenrode
 Mevr. Erika Merks, Middelbeers
 Dhr./Mevr. Jan/Joke Vlemminx-van Lieshout,
 Spoordonk
 Mevr. Jeannette Vromans, Oirschot
 Dhr. Kees Rammelse, Best
 Mevr. Jeannette Beekmans,
 Biest-Houtakker
 Mevr. Henriette Lodewijks, Eindhoven
 Dhr./Mevr. Hans/Marianne vd Wiel,
 Best
 Mevr. Mieke Quirijnen, Wintelre
 Mevr. Jet Kwinten, Wintelre
 Dhr./Mevr. Ger/Francien van Heesch-
 Spanjers, Oirschot

OVERLEDEN

Dhr. Harrie de Bont,

Wie zou de Speld van Verdienste moeten krijgen?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onderscheidingen.

Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft dat die persoon zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel graag **vóór 1 december**.

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar vertel ons ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de commissie Onderscheidingen

Peppelbos 40
 4191 MG Geldermalsen
 of per e-mail naar
 p.j.knoester@hetnet.nl.

De overige onderscheidingen binnen OLAT gaan ofwel op voordracht van het bestuur (Lid van Verdienste), ofwel op voordracht van het bestuur met instemming van de algemene ledenvergadering (het Erelidmaatschap).

Verder kent OLAT nog een onderscheiding, de hoogste binnen de vereniging en dat is de Cornelis van Montfoort trofee. Deze wisseltrofee wordt uitgereikt aan een persoon die zich gedurende geruime tijd zeer actief heeft ingezet voor OLAT.

Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een van de bovenstaande genoemde onderscheidingen, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie Onderscheidingen – helpt om de juiste beslissing te nemen.

Succes ermee!

-namens de commissie: Piet Knoester-

VAN DE BESTUURSTAFEL

EXTRA BESTUURVERGADERING

Op dinsdag 29 september was het bestuur bij elkaar voor een extra bestuursvergadering die al ruim voor de zomer op de agenda was geplaatst. Deze vergadering was nodig omdat er naast de reguliere agendapunten ook veel andere zaken dringend om besluitvorming vroegen.

De clubautomatisering en het aanstaande clubjubileum stonden als belangrijkste punten op de agenda.

CLUBAUTOMATISERING

OLAT is voornemens om voor het automatiseren van haar clubgegevens aan de slag te gaan met het pakket E-captain, een ideaal ledenbeheer- en relatiebeheersysteem.

Dat zal in eerste instantie inhouden dat het declaratiesysteem zal worden geautomatiseerd en dat elektronisch betalen via iDeal in de toekomst bij OLAT mogelijk zal worden gemaakt. Reserveringen voor slaapgelegenheden tijdens de Vierdaagse bij de Ganzenheuvel en reserveringen op de camping zullen hierdoor worden vergemakkelijkt. Ook het documentbeheer voor lopende zaken zal worden geautomatiseerd. In de toekomst zal het ook mogelijk moeten zijn om via Facebook, Twitter en andere social media contacten te leggen met OLAT. Structuren voor het bestuur en commissies zullen in deze weldra vorm krijgen. Natuurlijk is het de taak van het bestuur om hiervoor ook zo vlug mogelijk gangbaar beleid op te stellen.

COMMUNICATIE MET LEDEN EN DERDEN BLIJFT GEWAARBORG

Zoals reeds gemeld is de redactie van ons clubblad OLAT-Nieuws uitgebreid met drie nieuwe redactieleden. Voor de coördinatie is Gerda Woestenberg voornemens de kar te gaan trekken, terwijl Mariet Ahlers en Lies Wesseling haar terzijde zullen staan met de nieuwsvoorziening en opmaak. Wat betreft het uiterlijk van ons blad blijft alles in de vertrouwde handen van Lineke den Boer. Bij de bestuursvergadering zal worden besproken welke onderwerpen in het komende clubblad aan de orde worden gesteld. Vanuit het bestuur wordt het redactieteam aangestuurd door secretaris Harrie Paulissen. Voor speciale verslaggeving in ons clubblad blijven Mirjam Kies en Rinda Scheltens bij ons clubblad betrokken.

DE TIJD VERSTRIJKT

Het is nog niet zo lang geleden dat er tijdens onze wandeltochten foto's en films werden vertoond die tijdens winterserie of andere evenementen van OLAT waren opgenomen. Dit mooie gebeuren raakte op een zeker moment buiten beeld. Op veler verzoek heeft het bestuur de mogelijkheid onderzocht om dit mooie gebruik opnieuw in te voeren. Aan Noud, onze hoffotograaf, is gevraagd om het eerdere en ook

zijn nieuwe fotomateriaal weer beschikbaar te stellen voor ons kijkgenot. Met deze live-beelden uit de natuur kan onze fotograaf beslist nog extra bijdragen aan ons wandelplezier. Ons staat hiermee natuurlijk weer een fantastisch wandel-seizoen te wachten met een mooie omlijsting.

HART VOOR ELKAAR

Ook in 2015 organiseert de Rabobank in de regio Hart van de Meierij een sponsoractie. Vorig jaar heeft de actie voor OLAT een heel aardig bedrag opgeleverd.

Deze sponsoractie is als volgt bedoeld:

Tijdens Hart voor Elkaar kunnen leden van Rabobank regio Hart van de Meierij hun stem uitbrengen op de vereniging (en) of stichting(en) die zij een warm hart toedragen. Deze stemmen zijn geld waard. Hoe meer stemmen er op een vereniging of stichting uitgebracht worden, des te meer geld deze vereniging of stichting ontvangt.

Dit jaar wordt er een bedrag van maar liefst €100.000,- beschikbaar gesteld voor Hart voor Elkaar. Nadat alle stemmen zijn uitgebracht, wordt het totaalbedrag gedeeld door het totaal aantal uitgebrachte stemmen en wordt duidelijk wat de waarde per uitgebrachte stem is. Het is dan ook in het belang van OLAT om zoveel mogelijk stemmen te werven. Bent u lid van Rabobank regio Hart van de Meierij dan mag u via internet 5 stemmen uitbrengen, waarvan 2 op uw eigen vereniging OLAT.

U kan stemmen tussen 24 november en 7 december.

Dank voor uw stemmen!

GROTE CLUBACTIE-LOTEN

Degenen die weer loten voor de Grote Clubactie hebben gekocht willen wij hierbij hartelijk danken. De loten zijn met het oktober-nummer van OLATNieuws meegezonden.

Wij hebben nog enkele loten in voorraad. Belangstellenden kunnen deze kopen op het inschrijfbureau bij onze winterserie in Boskant. OLAT doet er iets moois mee voor onze vele vrijwilligers.

JAARPROGRAMMA 2016

Bij het oktober-nummer van OLATNieuws was het jaarprogramma 2016 ingesloten. Weer een mooi en ruim scala aan activiteiten in 2016. Voor andere belangstellenden liggen er jaarprogramma's gereed bij onze activiteiten, zoals bij onze winterserie in Boskant of bij de Grenzeloze Tocht.

-Mariet Ahlers / Ad van Asten-

LINEKE, namens de nestor van de redactie Ad, de "hulp-Sinterklazen" Gerda, Mariet en Lies en natuurlijk onze onmisbare Otto, wensen wij jou een succesvolle operatie en een spoedig en geheel herstel.

CONTRIBUTIEVOORSTELLEN KWBN 2016-2018

LIDMAATSCHAPSVORMEN KWBN

Met 1 jaar vertraging, nu per 1 januari 2016, introduceert de landelijke wandelbond KWBN definitief het basislidmaatschap naast het huidige standaardlidmaatschap. OLAT is met haar bestaande lidmaatschapsvormen hierop vooruitgelopen en kent dit onderscheid reeds. Ook met de berekening van de contributie over de periode 1 november 2015 t/m 31 oktober 2016 heeft OLAT daar al rekening mee gehouden. Degenen die voor het basislidmaatschap hebben gekozen betalen €3,20 minder contributie voor hun lidmaatschap bij de landelijke wandelbond KWBN. Deze leden ontvangen van de KWBN alleen nog maar de Wandelvoordeelpas waarmee zij korting krijgen bij alle wandelevenementen. Dus ook bij de Vierdaagse van Nijmegen en Apeldoorn. De standaardleden ontvangen daarnaast 5x per jaar het Magazine Wandel.nl en de Jaargids wandelevenementen (voorheen het Landelijk Wandelprogramma (LWP)). OLAT heeft besloten dat alle gezinsleden basislid worden bij KWBN, daar zij via het hoofdlid standaard toch reeds in het gezin het Magazine en de Jaargids zullen ontvangen. Heeft men hier bezwaar tegen dan moet men dit even laten weten aan de penningmeester.

DUBBEL LIDMAATSCHAP KWBN

In het voorstel handhaaft de landelijke wandelbond KWBN

het innen van dubbele contributie bij wandelaars die via meerdere wandelverenigingen lid zijn van KWBN. Degenen die naast hun lidmaatschap bij OLAT ook rechtstreeks lid zijn bij KWBN, hetgeen onnodig is omdat men via OLAT al lid is van KWBN, of lid bij een andere vereniging, adviseren wij even met onze penningmeester te overleggen wat zij het beste kunnen doen om deze dubbele afdracht te voorkomen.

Contributietarieven lidorganisaties KWBN 2016
 Standaardlidmaatschap €10,20 (was €10,00)
 Basislidmaatschap €7,00

Daarnaast moet OLAT aan KWBN in 2016 als vereniging €65 afdragen. Dit was €50. De verhoging gebruikt KWBN om voor alle lidorganisaties een collectieve rechtsbijstandsverzekering af te sluiten.

PROJECTGROEP CONTRIBUTIEVOORSTELLEN KWBN 2017/2018

KWBN wil een projectgroep instellen die met uitgewerkte adviezen moet komen voor een mogelijke wijziging van het contributiestelsel en de bijbehorende meerjarige contributietarieven vanaf 2017/2018.

WANDELVOORDEELPAS 2016 KWBN

Deze moet u uiterlijk 9 januari 2016 op uw deurmat vinden.

VOORUITBLIK WINTERSERIETOCHT BOSKANT - 15 november

Zoals gebruikelijk start een van de winterseriewandelingen op de "geboortegrond" van OLAT; ditmaal is het kerkdorp Boskant aan de beurt. Dat betekent wandelen in het typische en gevarieerde Meierij-landschap, een afwisseling van populierendreven, landbouw- en bosgebiedjes.

We vertrekken vanuit partycentrum De Vriendschap. We zijn er al vroeg welkom voor de inschrijving en desgewenst een kopje koffie. Na het inschrijven krijgen we de route en kunnen we op pad. Al snel laten we Boskant achter ons en komen in het buitengebied, een mooi agrarisch landschap waar we al direct de populierendreven treffen.

Weetje: Het ontstaan van het Meierij-landschap. Aanvankelijk werden voornamelijk eiken en wilgen geplant langs de openbare wegen. Het hout van die bomen werd gebruikt als bouw materiaal, met name voor de wanden van boerderijen. Toen de boerderijen steeds vaker volledig van steen werden gebouwd daalde de behoefte aan eiken- en wilgenhout. In de Meierij werd toen steeds meer gebruikt gemaakt van het voorpootrecht om populieren te planten. Het populierenhout kon verkocht worden aan de klompenfabrieken die destijds in de regio opkwamen. Zo ontstonden in de 18e en 19e eeuw de typische populierenlandschappen.

Na enkele kilometers volgt de eerste splitsing. De 10 km buigt af. Zij lopen dwars door het natuurgebied de Scheeken naar de wagenrust. Dit is tevens de soeppost. Dat betekent even lekker bijkomen met een warm bekertje koffie, thee of misschien een kopje soep. In de Scheeken treffen we voornamelijk vochtige loofbossen en populierenlandschap. Het is deels eigendom van het Brabants Landschap.

Weetje: Door het kalk in de bodem is dit het meest slakkenrijke gebied van Nederland.

Je zult ze vast zien!

De overige afstanden vervolgen de route en maken een bijzonder mooie lus. Landweggetjes langs akkers en bossages leiden ons in de richting van Liempde. De mais is inmiddels van het land, waardoor we weer kunnen genieten van vergezichten.

Na ruim een uur is het tijd voor een andere manier van genieten: een heerlijk kopje koffie/thee bij de wagenrust. Onze vrijwilligers zijn alweer vroeg in touw om de post in te richten en te zorgen dat de koffie bruin is. De wagenrust staat bij het Mariakapelletje. Het is herbouwd door buurtbewoners en ingewijd in 2005. Na de wagenrust is er een splitsing. De 15 km buigt hier af. Zij lopen door de buitenwijken van Liempde om wat verder weer aan te sluiten op de route.

Voor de overige afstanden geldt zoals vaker bij OLAT: een ontmoeting met de Dommel.... Ook vandaag weer en wel op een heel bijzondere manier. Eerst steken we via een bruggetje het mooie meanderende riviertje over. Al lopende over de akkers zien we het bijzondere buurtschapje Kasteren naderen. In de verte vangen we een glimp op van de historische Duiventoren uit 1661. Dan komt de Dommel opnieuw in zicht. Ditmaal is er geen brug, maar een trekpontje, verscholen tussen het riet. We zullen dus niet de beenspieren, maar de armspieren moeten gebruiken om de Dommel te bedwingen. Leuk!!

Via oude kerkenpaden komen we Liempde binnen. Liempde is een mooi Brabants dorp met een aantal oude typisch Brabantse langgevelboerderijen. Bij het Raadhuisplein en rondom de kerk zijn er beschermde dorpsgezichten, zodat dit mooie stukje Liempde behouden zal blijven.

Weetje: In 1855 was Liempde een van de belangrijkste klompendorpen in de Meierij met 15 klompenmakerijen. Dat de Meierijse klompenmakerij na 1850 een grote vlucht nam, bleek wel: in 1890 waren er maar liefst 39 bedrijven!

De wandelaars op de 20, 30 en 40 km vinden in het centrum van Liempde bij de gezellige Gasterij de Pundel hun caférust.

Na de rust lopen we Liempde weer uit. Ongeveer 100 m na het verlaten van de caférust even naar rechts kijken: hier staat aan de rechterzijde nog een klompenfabriekje waar wel 1000 klompen onder een afdak liggen te drogen.

Via een onderdoorgang komen we aan de andere kant van de A2. Net na het gehuchtje Vrikkhoven buigt de 20 km af.

De wandelaars van de 30 en 40 km komen op het mooie landgoed Velder. Het Veldersbos beslaat 147 ha en is een oud loofbos met ook stukken gemengd bos. Het is omstreeks 1750 aangelegd en is het oudste in zijn soort in de Meierij van 's-Hertogenbosch. Bijzonder is dat het een sterrenbos is, waar negen lanen op een centraal punt bijeenkomen: De Negen Dreven. Natuurlijk hebben onze routebouwers dit bijzondere punt in de route opgenomen.

Aan de rand van het Veldersbos is in De Schutskuil de caférust voor de langste afstanden. Na deze pauze gaat de 30 km op de terugweg. Zij vervolgen de route door het prachtige

natuurgebied de Mortelen.

Weetje: 'Mortel' betekent weke grond. Daar ligt er hier veel van, in afwisseling met hogere grond, de 'donken'. Hierdoor is er een sterke afwisseling in begroeiing: vochtige weiden en loofbos, maar ook akkers en naaldbos. We danken er ook de superkleine percelen aan. Want bij vererving moest iedere erfgenaam van elke grondsoort iets krijgen. De eigengrenzen werden met houtwallen gemarkeerd. Zo ontstond in de loop der tijd een steeds fijnmaziger patroon van 'coulissen'. Mooier en intiemer kan een landschap niet zijn. De Mortelen: terug in de tijd, genieten van ouderwetse boeren-natuur van vroeger, vóór de ruilverkaveling toesloeg.

De 40 km gaat via een lus naar het monumentje van een 16-jarige Italiaanse marskramer die daar in de 19e eeuw voor een paar duiten vermoord is. Via een ander deel van de Mortelen gaat deze afstand naar de kleine koffiepost, gelegen op een bijzonder mooi plekje. Op dit punt is de samenkomst met de 30 km.

Na deze wagenrust vervolgen beide afstanden de wandeling in de richting van Liempde. De route is een afwisseling van bossages, landerijen, een stukje langs de spoorlijn, om vervolgens nog een stukje van het Veldersbos mee te pikken. Kort hierna sluit de 20 km aan. De A2 wordt ditmaal via het viaduct overgestoken. Wat verderop komen de wandelaars van de 15 km erbij. Opnieuw volgen fraaie wandelkilometers over zandwegen, langs akkers en populieren-dreven.

We komen bij de grote wagenrust, de alom bekende soep-post. Wat zal er vandaag in de aanbieding zijn, wellicht een herfstsoepje..... Op dit punt sluit ook de 10 km aan. We lopen nu een stukje gezamenlijk op. Maar de 40 km mag nog een extra lusje maken via de Vleut in de gemeente Best om de 40 km "vol te krijgen". Daarna zijn alle afstanden opnieuw samen om de laatste kilometers af te leggen. Via het terrein van Boomkwekerij Van den Berk (wist je dat dit een van de grootste van Europa is?!) lopen we terug naar het eindpunt Partycentrum de Vriendschap in Boskant.

Opnieuw een fantastische wandeldag! Geniet ervan!

-Myriam van den Berg-

Impressie van de winterserietocht vanuit Reusel

Kent u het liedje: "Il est 5 heures, Paris s'éveille" Nou, gewoon dichter bij huis, in Berlicum, ging vanmorgen de wekker om 05.00 uur en om 06.00 uur zitten we in de auto om op weg te gaan naar Reusel Het verloopt heel vlot, dus een kwartier voor de afgesproken tijd van 07.00 uur komen we al aan in Reusel bij Cultureel Centrum De Kei. Het is prima voor elkaar, de beheerder is ook op tijd. En, wat dacht je, al onze vrijwilligers voor de verzorging staan al klaar, gereed om te vertrekken om zodoende zo snel mogelijk hun "koek-en-zopie" kramen op te bouwen. Ik mag vandaag aan de inschrijftafel zitten en al snel krijg ik al de indruk dat het lekker vol loopt. Om 8 uur worden de wandelaars weggeschoten door Henk en vervolgens loopt het lekker door, met de aanmeldingen dan. Binnen heb je geen idee van het weer buiten, maar af en toe hoor ik van "nou, het was behoorlijk mistig onderweg". Tja daar kan niemand wat aan veranderen.

Om 10.30 uur, als de grootste drukte voorbij is, mag ik ook een stukje gaan wandelen en dat wordt de kortste route: 10 km. Het is een verademing na de drukte binnen, de (voor mij) vele cijfertjes, getallen, eurootjes, afrekenen, naar buiten!

Al snel loop ik in het buitengebied. Het is niet hartstikke mistig, noem het een beetje nevelig. Zó mooi! Zo rustig. Links en rechts zie ik de prachtigste spinnenwebben, ware kunstwerkjes. En dan het "niet-geluid": de stilte. Dat komt natuurlijk door de nevel: geen lawaai, geen verkeer, geen crossers, kortom

Wat zijn we toch een bofkonten:

- Slechte weersverwachting??: puike condities, geen wind, niet te koud
- Geen grote opkomst??: ... haha, 721 tevreden wandelaars!!

Hieronder een kort verslag van een inderdaad korte (slechts 10 km) wandeling. Alles in een tijdsbestek van 2 uurtjes onderweg: herfst, nevelig, rust, ruimte, stilte, geen vliegverkeer, geen autolawaai, geen mensenlawaai, prachtig parcours, mooie kleuren van bomen, paddenstoelen, heerlijke bosgeuren, heerlijk soeparoma. Kortom een dag waar je blij van wordt.

heerlijk. Dit hebben we allemaal nodig. Ieder laadt op zijn eigen manier de accu op, maar hier is het echt optimaal ontspannen genieten.

Ik ben nog maar net onderweg als de zon er ook nog voorzichtig doorkomt.

Als ik op een smal paadje aan de bosrand uitkom bij een weiland word ik begroet door een nieuwsgierig Klaartje, die wil nader kennismaken. Ik roep hallo en wandel dan weer verder.

Ja, de grote afstanden mogen nog wat langer van deze prachtige natuur genieten, maar ik heb afspraken om vanmiddag weer bijtijds terug te zijn op de startlocatie. Ondertussen denk ik: dit neemt niemand mij af, geweldig! Ik passeer vennen, maar ook geweldig mooi kleurende koolzaadvelden met precies daarvoor intens paars kaasjeskruid, met ondertussen ook nog een blauwe hemel. Degenen onder u die zelf gewandeld hebben, kunnen zich ongetwijfeld die prachtige kleuren weer herinneren. Ik heb er mooie foto's van gemaakt, maar in zwart-wit komt dat niet zo over, dus dit houden we maar zo.

Beste mensen, niet teveel naar Buienradar kijken (wat ik trouwens zelf ook doe), want vandaag is het helemaal geen kommer en kwel.

Een uurtje is niets en zo kom ik al vlot bij de grote soeppost aan en geloof het of niet, maar geweldige banken in het zonnetje! Dan nog de soep: haha: omdat ik op m'n telefoon hoorde dat we de Belgische grens zijn gepasseerd denk ik: dat wordt "Belse" soep bij Willem, Sjaan en Maria. Nou, ik zit er dicht bij: is het nu "Bel-even" soep, of "Beleefde" soep, of "Belevensoep"??? Het smaakt mij verrukkelijk en ook onze Tjeu vermaakte zich kostelijk!

Hierna nog maar 4 km en m'n vrije tijd is weer voorbij.

Zo kom ik iets over half een weer terug op de startlocatie en hoor dat er zich 721 wandelaars voor vandaag hebben aangemeld. Een mooi resultaat. Voor iedereen dus een prachtige OLAT-dag.

-Lies Wesseling-

Op bezoek in Reusel.....

Op mijn geboortedag een wandeling te mogen maken bij mijn eigen vereniging, dat moet een mooie dag worden. Ik had veel ruchtbaarheid gegeven aan mijn feestje en 721 mensen hadden er gehoor aan gegeven.

Jimmy Millard zou mij vandaag vergezellen en bij aankomst bij Cultureel Centrum "De Kei" zie ik hem net voor mij naar binnen lopen. Inschrijven, koffie en dan wachten tot we weg mogen.....

OLAT zorgt altijd voor een perfecte startlocatie met genoeg zitgelegenheid. Het begon al vroeg aardig vol te lopen en mensen moesten gaan staan. Misschien dachten ze dat we daardoor eerder werden losgelaten. Na een routebeschrijving te hebben bemachtigd, kon het feest dan echt beginnen.

Vrij snel na de start maakte asfalt plaats voor een zandweg die overging in een mooie bospassage. Het was mistig deze morgen maar na ongeveer vier kilometer zagen we toch de partytent van de rust in de verte. We besloten hier een bak koffie te pakken. Het was een stevig bakje...echt wakker worden als je het nog niet was. Het was prachtig in de bossen, mooie paddenstoelen, spinnen hadden hun best gedaan om mooie kunstwerken te maken. Myriam van den Berg had niet overdreven in haar "Vooruitblik". Jammer genoeg was het zicht niet ver door de dichte mist.

Na 12 kilometer in een stevig tempo wandelen kwamen we aan bij de 1e caférust die we links lieten liggen, we zouden gebruik maken van de tweede grote rust. Het was weer een pareltje van een tocht en eerlijk is eerlijk, wat zou OLAT moeten zonder Ad Verbakel,

wat een parcoursbouwer! Nadat alle korte afstanden hun eigen weg waren ingeslagen, gingen wij een lus maken en ook deze lus was weer prachtig. De wagenrust na 19 kilometer was nog in aanbouw toen wij deze aandeden, maar de vrijwilligers haalden gelijk het brood tevoorschijn en we hoefden niet met een lege maag te vertrekken. Ook al die vrijwilligers mogen wel eens genoemd worden. Wat ik had gezien op foto's, hadden ze een leuke vrijwilligersdag gehad en die was "dik verdiend!"

Na 24 kilometer op de teller te hebben, liepen we de voorlopers Hans van

Heeswijk en Hugo Prinsen bij. Deze heren waren in alle vroegte op pad gegaan om het parcours eventueel te voorzien van extra pijlen. De routebeschrijving hadden we niet nodig gehad en deze keer zonder extra kilometers ...dit mag ook weleens benoemd worden... komt niet zó heel vaak voor.

De grote rust voor ons was in zicht: "Theehuis Talander" in Arendonk. We liepen al die tijd al op Belgisch grondgebied. De mist had plaatsgemaakt voor een heerlijk zonnetje maar we kozen er toch voor om binnen een bakje te

doen. Theehuis Talander is een unieke plek midden in de natuur. Te lezen viel dat "Talander" een initiatief is dat al meer dan 25 jaar bestaat, 15 volwassen mensen met een verstandelijke beperking hebben er hun werk- en woonplek.

De bewoners hadden heerlijk appelgebak gemaakt en die moest natuurlijk gekeurd worden. Nog 12 kilometer voor de boeg en nog natuurlijk de soep-post. Het was al flink drukker geworden op onze wegen doordat de overige wandelaars bij elkaar waren gekomen. Gezamenlijk was het soms kuieren achter elkaar omdat de paden smaller werden. De soep-post is altijd een gezellig samenzijn waar de voorgaande kilometers worden nabesproken. Ieder beleeft het toch op zijn eigen manier blijkt hieruit. Na deze versnapering kwam het slotstuk en zo komt aan al het goede weer een eind....

Het was weer genieten "Echt OLAT"....

-Jack Bertrums-

(bron:<https://wandelmaat.wordpress.com>)

Clubreis Manderfeld - Steinebrück—19 september 2015

We zouden een stuk van Grand Randonnee 56, van Manderfeld naar Steinebrück, gaan lopen over 23,4 kilometer, best pittig, meer wisten we niet. Nu hebben we GR129 al gelopen, zijn we met LAW 8 (al jaren) bezig en hebben mijn zwager en schoonzus LAW 9 er al op zitten, dus we zijn wel wat gewend, maar toch. Ook het zien en volgen van de tekens is ons zeker niet onbekend, maar je weet maar nooit hoe het daar is in de Belgische Ardennen. Enige wedstrijdspanning dus. De weersvoorspellingen waren goed!

Zo'n clubreis begint best vroeg, voor een zaterdag. Normaal door de week om half 6 of 6 uur uit bed is geen probleem, maar op zaterdag kies ik toch liever voor een ander ritme. Om 7 uur opstappen in Sint-Oedenrode betekent toch weer om goed half 6 op, had ik berekend. Daarom een andere tactiek: zo laat mogelijk opstappen, in Weert om 8.10 uur. Dus om half 7 op en om half 8 de deur uit. Aldus geschiedde.

We zijn mooi op tijd bij het AC Restaurant in Weert en wachten. Ik kijk wat rond en zie een dame staan die me ook kandidaat OLAT-clubreiziger lijkt. Het blijkt Marleen te zijn, naam bekend, nu ook het gezicht en haar verhaal: al 26 jaar mee op clubreis. Altijd nuttig zo'n clubreis.

De bus arriveert keurig op tijd, we staan

Als bestuurslid van OLAT wil je overal over mee kunnen praten en dan moet je het ook meegemaakt hebben. Het stond al meer dan een jaar op het wandel-verlanglijstje van Corry en mij: een keer mee op clubreis. De drukke privé-agenda liet het maar niet toe, maar eindelijk was het dan zover: zaterdag 19 september jl. hadden we tijd, zwager en schoonzus ook nog gecharterd en met z'n 4-en op clubreis!

op de lijst en er is zelfs nog plek naast elkaar voor ons. We zitten mooi midden in de bus en ik kijk eens om me

heen: niet zo heel veel bekenden voor mij. Alweer een nieuwe groep binnen OLAT ontdekt. Mijn vrouw Corry, toch niet zo'n OLAT-ingewijde als ik, blijkt er bijna meer te kennen dan ik. Ze ontdekt oud-collega Wilma, met zus Diny en broer Bert, al weer 10 jaar OLAT-clubreizigers. De gezelligheid start al! We toeren richting Maastricht en mijn zwager en ik zijn al weer een heel eind bijgepraat over Diessen, Esbeek, de bank, de smid, het fietsen en de familie. Ik ga me eens verdiepen in mijn huiswerkopdracht: een reisverslag. Normaal doen Ad K. of Ad van A. of Co T. dat, maar de heren hadden dat voor mij bedacht. Die heeft tijd zat, zullen ze wel gedacht hebben. Ik pak het slim aan denk ik en begin al in de bus met informatie verzamelen. Ik doe diepte-interviews met medereizigers, vraag naar anekdotes en leg dat allemaal vast in de Notitie-functie van mijn Iphone-4 mobiel. Zo blijken wij naast 4 andere

eerste keer-gevallen te zitten: Ans uit Eindhoven, Liesbeth uit Geffen en een duo van wandelvereniging DEW (De Esterse Wandelaars) uit Cuijk en Schaijk. Ze hadden het allemaal op de OLAT-Wandeldagen 'ontdekt' en wilden het net als wij wel eens meemaken.

Het gevoel van een schoolreisje begint bij mij te ontstaan. De snoepjes gaan al rond en de sterke verhalen over oude tochten ook: de eerste keer in de sneeuw, zonder duidelijke tekens, Tjeu die diep in de modder gezakt was. Ik krijg steeds meer zin om straks lekker te gaan wandelen.

We komen langs Baraque Michel en door St. Vith. Om 10.19 uur arriveren we bij café-restaurant de Eifelerhof in Manderfeld. Het zou er kermis zijn, dus misschien moesten we er naar toe lopen. Die kermis bleek vrij overzichtelijk: een mallemlen, de botsauto's en een snoepkraam. Clubreis traditie is, dat je, na zo'n lange busreis, start met een lekker bakje koffie en Wij wel in ieder geval. Niet te lang gezeten, de eerste groepjes waren al snel vertrokken, die hadden er zin in. Ik maak nog snel wat aantekeningen en foto's voor mijn 'verslag' en om 10.55 uur gaan we van start. Eerst moeten we op de route zien te komen. Dat gebeurt op aanwijzing van Toon: bij een grote rotonde rechts aanhouden en dan komt het goed. Het is ons gelukt, maar niet iedereen ging zo soepel van start bleek later.

Eenmaal op de route gaat het allemaal vanzelf. De beschrijving is oké, de tekens zijn duidelijk en we genieten van

de natuur, de vergezichten, de klimmetjes, de afdalingen, de rust en de ruimte. Het voelt toch heel anders dan een prachtige winterserietocht. Na een klein half uurtje lopen ben ik al helemaal verkocht. Dit moeten we vaker gaan doen, toch zeker een keer of 2 á 3 per jaar.

We halen relaxed de caférust halverwege bij Café-Restaurant De Burcht. Volle bak daarbinnen, een grote Belgische damesgroep en vrijwel alle OLAT-groepjes ontmoeten we daar en de ervaringen worden uitgewisseld. Het duurt even voordat we koffie hebben en de eerste discussies over of men nog wel op tijd binnen gaat komen ontstaan al. De deadline is 17.15 uur en bellen naar Toon van Wordragen dat je het niet haalt, voelt bij velen toch als een grote afgang, geloof ik.

Na een ruim half uur rust gaan we weer op pad. We lopen alle vier prima, het weer wordt alleen maar beter, de route blijft mooi en afwisselend en we keuvelen (de dames vooral) en vorderen goed. Mijn foto hoogtepunten stapelen zich op: de witte kalkoenen of iets dergelijks die ons toezingen en de foto's

van de soeppost bij de brug. Heerlijke zoute groentesoep met veel vermicelli, net als thuis vroeger, lekker even op het bankje de benen strekken en dan op weg naar de eindstreep. We liggen prima op schema, Toon hoeft zich geen zorgen te maken over deze nieuwelingen.

Voor we het weten zijn we bij de eindstreep, zo tegen half 5. Vooraf hadden we de teleurstellende mededeling meegekregen dat er geen café aan het eindpunt was en dat de commissie zelf voor drank zou zorgen. Daar wachtte ons een mooie verrassing. Er was een café, het was open en het zal vol met 48 wandelaars en 4 kaartende Belgische dames. De aardige kastelein deed geweldig zijn best, de commissie hielp wat mee, een mega-omzet denk ik. Een zoet Belgisch bier (noteer Bosbier) was het populairst bij de dames, zelfs lauw geen probleem. Je moet er maar van houden.

Iedereen was prima op tijd binnen en had tijd om nog gezellig te borrelen. De meegebrachte nootjes gingen rond en eigenlijk wilde iedereen nog wel een rondje blijven denk ik. Maar aan alles komt een eind, we worden naar de bus gedirigeerd, moeten onze wandelschoenen schoonborstelen en mogen dan mee terug. We nemen al afscheid van de clubreiscommissie. Die hebben hun eigen VIP-bus naar Weert en omstreken.

De terugreis is nog gezelliger dan de heenreis, alhoewel er links en rechts al wel wat oogjes dichtvallen en twee stoelen toch zeker beter zit of ligt. Ik blijf ondertussen een bekende OLAT'er te zijn geworden en wordt door twee dames gecharterd om te spreken voor een collecte voor de vertrekkende commissie, die 25 jaren lang fantastische tochten heeft georganiseerd. Iedereen luistert keurig, de dames gaan met mijn pet rond en de commissie zal een leuke afscheidsattentie krijgen.

Voor we het weten zijn we al weer rond half 8 in Weert, weinig last gehad van de regenbuien onderweg. Met weemoed nemen we afscheid van onze clubreisvrienden. We gaan met z'n vieren nog lekker eten bij De Buffel in Best. Rond half 10 ploffen we thuis op de bank. Onze eerste OLAT-clubreis zit er op: een mooie ervaring, allemaal zeker ook eens doen.

-Harrie Paulissen-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 16 OKTOBER 2015

1	1	Hanny Klumpkens	11883	26	V
2		Hans Pranger *12025	11815	27	M
3		Arie Kandelaars	10532	23	M
4	2	Anita Pepers	9375	22	V
5		Roel van der Wijst	8635	21	M
6	3	Marleen Ramakers	8400	23	V
7		Wim van Capelle	7462	13	M
8		Hugo Prinsen	6647	12	M
9		David Vos	6276	15	M
10		Rob van Stuivenberg	6110	15	M
11		Mart Douven	5590	15	M
12		Jack Bertrums	5487	11	M
13		Remy van den Brand	4879	8	M
14		Hans van Heeswijk	4700	13	M
15		Pieter Boots	3950	11	M
16		Cor van der Heijden	3915	9	M
17		Rick Liesting	3902	8	M
18		Peter van den Brink	3724	8	M
19		Jan Dinnissen	3375	9	M
20		Gerrit Arfman	3320	9	M
21		Rini Welten	3240	9	M
22		Jan Kampman	3197	7	M
23		Jelte van der Zee	3130	8	M
24		Frits Mennen	3030	7	M
25		Frank Marchand	2888	7	M
26		Ferdinand van Keeken	2800	8	M
27		Bert Timmermans	2670	5	M
28	4	Ineke Peijnenburg	2640	8	V
29	5	Connie Raijmakers	2465	6	6
30		Ton de Jong	2421	6	M
31		Ton Seetsen	2230	6	M
32		Claude Herman	2060	3	M
33		Servee Derks	1830	3	M
34	6	Nicole Nacken	1800	5	V
35		Huub Raijmakers	1740	5	M
36	7	Tiny van Alphen	1680	5	V
37		Marco Heel	1607	4	M
38		Dirk Donders	1580	4	M
39		Jack Hendriks	1470	3	M

40	8	Margret Vermeijs	1430	4	V
41		Mike Bertrand	1080	3	M
41		Adri van der Graaff	1080	3	M
43		Co Tops	1020	3	M
44		Boetje Huliselan	955	2	M
45		Jan Meijer	750	1	M
46	9	Rita van Doren	720	2	V
46		Rob Keetlaer	720	2	M
46		Henk Vink	720	2	M
49		Hennie Hendriks	710	2	M
49	10	Iris van Limburg	710	2	V
51		Erik Kroon	660	2	M
52	11	Clazien Koopman	650	2	V
52		Hans Koopman	650	2	M
54		Fred Fisser	610	1	M
55		Bart Lutke Schipholt	579	1	M
56		Herman van Buggenum	525	2	M
57	12	Hennie van der Haring	500	1	V
58	13	Sjan van Roosmalen	431	1	V
59	14	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
	14	Caroline Dinnissen-Vervie	360	1	V
	14	Anneriet Janssen	360	1	V
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Paul Röhner	360	1	M
		Rudolf van Rooij	360	1	M
		Jan Swinkels	360	1	M
		Ernst Westerhoff	360	1	M
70	17	Ans van der Broek	350	1	V
		Gerrit van Haandel	350	1	M
	17	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
73		Harold van Alphen	300	1	M
	19	Elly Habraken	300	1	V
		Frans Jaspers	300	1	M
		Wim van de Wittenboer	300	1	M
77	20	Mirjam Kies	10	1	v

*In totaal tellen er 26 tochten mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meer tochten tellen de 26 tochten met het hoogste puntenaantal. Hans Spranger heeft 27 tochten gelopen waarvoor hij 12.025 heeft gekregen. De tocht met de minst behaalde punten wordt daarvan afgetrokken (-210 punten).

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
Voor meer informatie, kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP NOVEMBER / DECEMBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
15-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
6-dec	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
13-dec	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30		schema

Winterserie

Nieuwe vrijwilliger voor de wintertochten

Terwijl iedereen nog op een oor ligt zijn wij, Jo Willems en ik, al op weg naar het Cultureel Centrum van Reusel. We zijn om 06.35 uur als eersten aanwezig en denken dat we dan eerst nog een kop koffie kunnen nemen, maar helaas voor ons was de beheerder te krap op tijd aanwezig om nog koffie te zetten (volgende keer beter) en moesten we al vlot vertrekken naar onze grote koffiepost net op de grens met België.

Deze post werd bemand door Jack en Bart, dus even kennisgemaakt en verteld dat ik nieuw was, waarop Jack meteen riep: "Je ziet er toch niet nieuw uit". Hoe hij dat kon zien in het donker snap ik nu nog niet, maar het zal wel komen omdat hij een bril op heeft (Jack je komt nog wel 'n keer aan de beurt).

In een snel tempo hadden we de koffiepost klaar, mede dank zij Paula die met ons mee ging naar de kleine post. Van daaruit zijn we naar de grote soeppost gereden bij een picknickplaats. Deze werd bemand door Sjaan, Maria en Willem. Toen de soeppost opgebouwd was, begon het gesputter want ze misten enkele dingen zoals tafeltje, visplateau, emmer, soeppan, bekerhouders! Wij verontschuldigde ons met de opmerking dat dit te maken had met de verhuizing van het magazijn naar Sint-Oedenrode. Omdat Jo en ik nog al vindingrijk zijn hebben we het een en ander toch op kunnen lossen en waren zij tevreden. Sjaan en Maria: wij hebben bij aankomst in ons magazijn meteen deze spullen toegevoegd aan onze aanhanger, zodat je volgende keer ons kunt trakteren op gebak omdat we alles zo keurig hebben verzorgd.

Willem had zijn soep ook een naam

gegeven van het pad en van de straat. (Klompensoeep en Beleven).

Vandaar uit vertrokken wij naar de kleine post (40 km) op de grens van België bij Landgoed De Utrecht. Deze post werd bemand door Paula, en ook Jo en ik zijn daar gebleven.

Om 14.00 uur zijn we weer begonnen met het opruimen en hadden we tussen de 70 en 80 deelnemers gehad op de 40 km. Toen terug naar de grote koffiepost gereden om in te laden en van daaruit naar de laatste post die pas om 16.30 uur opge-

ruimd mocht worden.

Ondertussen hebben ook wij een uurtje gewandeld, zodat we ook nog wat hebben kunnen genieten van deze mooie route. Wij hoorden menig complimentje door diverse deelnemers (totaal 721) Nadat we de laatste post opgeruimd hadden zijn we nog wat gaan drinken bij het startbureau en daarna zijn we moe maar voldaan huiswaarts vertrokken. Rest mij nog alle enthousiaste vrijwilligers te bedanken voor de fijne samenwerking in het bijzonder Jo, waar ik op maandagmorgen de huurbus nog mee heb leeggemaakt en weer weggebracht. Hopelijk tot ziens in de Boskant.

-Toon Kanters-

Rick Liesting vond na 38 km zijn Waterloo

Zondag 4 oktober, snelwandelen, NK 50 km, Tilburg

Dit weekend is de afsluiting van het seizoen 2015 om het zo te zeggen, met een groot evenement in Tilburg. De belangrijkste klassen zijn: het NK en BK heren 50 km, BK 20 km vrouwen en het NK 10 km vrouwen. Naast deze kampioenschapswedstrijden kan er deelgenomen in diverse klassen: 1 km, 3 km, 5 km, 10 km, 20 km, 50 km en de prestatiewandelaars (lopers zonder wedstrijdlicentie, hoeven niet technisch te wandelen, maar kunnen ook vlot wandelen). Zelf nam ik deel in de klasse NK 50 km en had hier een goede kans op een podiumplaats als ik de afstand zou volbrengen. Dat verliep helaas wat anders.

Ik had overnacht in Eindhoven, evenals Herwin en ging op zondagochtend naar Den Bosch waar Jack ons oppikte om naar Tilburg te gaan. Dit was nodig om tijdig aanwezig te kunnen zijn en nog een goede warming up te kunnen doen. Anders zou ik veel later aanwezig zijn en dit zou alleen maar extra spanning met zich meebrengen. We zijn dan ook mooi op tijd op de wielersbaan in Tilburg en we kunnen ons rustig voorbereiden richting start om 11.00 uur. Mijn vader komt vandaag ook en hij neemt de verzorging op zich van o.a. mij, Rob, Jack en ook nog spontaan Remco zie ik later. Hij bivakkeert niet alleen langs het parkeerterrein, er zijn diverse andere verzorgers. Wil Pranger parkeert zich naast hem, zodat ze samen deze dag door komen.

Zowel van Belgische als Nederlandse kant is er een beperkte deelname van wedstrijdlopers op de 50 km. Het is in mijn ogen een monsterafstand om

technisch vol te houden. Ik heb al langere tijd twijfel aan mijn kunnen boven de 30 km, maar heb er vertrouwen in dat het vandaag wel goed zal gaan. Gelukkig zijn er ook redelijk wat deelnemers in de prestatieklasse. Zij hoeven niet met gestrekte knie te wandelen. Sommige prestatielopers kunnen een redelijk tempo lopen weet ik uit ervaring, vorig jaar liep ik zelf nog mee als prestatieloper. Het schema dat ik grofweg in gedachten heb is om de eerste 20 km met circa 10.6 te voltooien, dan de 2e 20 km met 10 km per uur, om de laatste 10 km nog wat speling te hebben en dan een tijd van net onder de 5 uur neer te zetten.

Voor aanvang van de start wordt nog even het Wilhelmus getoeterd door een deelnemer uit de prestatieklasse. Hij zal de hele 6 uur met trompetter rondlopen en zo af en toe een vrolijk deuntje blazen.

De start verloopt voorspoedig en al gauw zie ik Rob voor mij afstand nemen (zijn richttijd ligt onder de 4.30 uur). De lopers achter mij verdwijnen langzaam uit zicht. Daniel Lhoest haakt nog even aan, maar gaat ook spoedig zijn eigen tempo draaien. Het begin gaat voorspoedig en ik kan voor mijn gevoel redelijk relaxed en ontspannen lopen. O.a. Theo, Robert en Wilfried coachen mij onderweg een beetje in verband met mijn houding (rug, armen en voor je kijken). Dit wordt erg gewaardeerd door mij, dank hiervoor. Ook de stimulans van iedereen langs de kant, kleine oppeppers en positieve geluiden dragen bij aan een leuke en goede sfeer

waardoor ik lekker mijn rondes kan draaien. In het totaal moeten wij 31 rondes volbrengen, maar dat ben ik ondertussen wel een beetje gewend. Per ronde houdt Frank van Ravensberg ons op de hoogte van de voortgang bij het passeren van start / finish. Op deze wijze weet ik of ik een beetje constant loop of dat er sprake is van verval.

Ook de verzorging door mijn vader kan ik erg waarderen. Moest hij in het begin even wennen aan het aangeven van zaken, al spoedig ging dit zeer goed en kon je merken dat hij de slag te pakken had. Ik heb ondertussen de achterste lopers al weer in het zicht en zet deze op een ronde. Uiteindelijk heb ik het hele veld behalve Rob ingehaald. Rob heeft mij dan echter ook al ingehaald, hij loopt bijna 1.30 minuut sneller op de ronde van 1.569 mtr. De 20 km haal ik net onder de 1 uur en 52 minuten; tot nu toe gaat het goed, slechts één waar-

De latere winnaars van de 50 km heren, 10 km dames en 20 km heren

schuiving voor kniestrekking. Lichamelijk voel ik mij nog goed. Wel is nu merkbaar dat het tempo begint te zakken, maar ik loop nog op mijn eigen schema.

Om 13.00 uur komt ook de groep van de 20 km op de baan en dit zorgt voor wat extra afleiding. Bij de Belgische dames zou het een spannende strijd worden om de titel en deze wordt uiteindelijk gewonnen door Annelies, met een tijd net onder de 2 uur, heel knap!

Ik nader de 28 km en nu begint het lichaam toch wat te protesteren, kramp in de maag, maar ook het lopen gaat steeds minder soepel, verkramppt. Doet me denken aan de problemen die ik ook had in Bedford, eerder dit jaar.

Naast Rick Liesting deden de OLAT-leden Jack Bertrums 50 km, Hans Pranger 50 km, Herman van Buggenum 20 km en Mirjam Kies 5 km mee

Mijn techniek en houding laten mij nu in de steek en ook mijn rug begint pijnlijk aan te voelen.

Gelukkig komen om 14.00 uur de overige afstanden ook in het veld. Ik probeer af en toe bij iemand aan te haken, dit is echter iedere keer maar van korte duur.

Wel goed om ook weer Ronnie actief te zien in het deelnemersveld; hij heeft sinds juni eigenlijk alle wandelactiviteiten moeten staken wegens een blessure aan zijn knie, maar begint nu weer rustig op de 3 km, met een mooie tijd onder de 18 minuten. Ondertussen begin ik mijzelf steeds verder in de weg te zitten. Ik krijg steeds meer de neiging om echt te gaan wandelen, i.p.v. snelwandelen en het tempo zakt naar onder de 9 km per uur.

Met nog circa 8 ronden te gaan net voorbij de 38 km gebeurt het dan helaas. Het wordt compleet zwart voor mijn ogen, alles duizelt. Ik stap buiten het parkoers en zie ineens grasveld voor mijn ogen en diverse mensen om mij heen. Ik heb mijn Waterloo gevonden. Compleet uitgeput en van de kaart moet even het besef doordringen wat er is gebeurd. Deze wedstrijd was uiteindelijk voor mij 12 km te ver.....

Geholpen door diverse mensen kom ik eerst een beetje op krachten, om vervolgens terug te strompelen richting verzorging en kantine. Hier zijn ineens Cock en Ilona, zij zijn naar Tilburg gekomen om diverse bekenden aan te ontmoeten. Ik moet alles laten bezinken en weet even niet hoe ik het heb. Nu terugkijkend herken ik wel iets van een trend. In Bedford had ik eigenlijk precies hetzelfde. Halverwege de wedstrijd begon ik mij slecht te voelen en begon ik te verkramppt te lopen. Hier viel ik ook op driekwart uit met sterretjes voor mijn ogen. Dit keer werd het echter zwart voor mijn ogen. Het zal een samenhang zijn van factoren gok ik, waaronder wat privé zaken, spanning, druk, onbekendheid met de afstand en ik denk ook het teveel willen in een te korte tijd. Toch zie ik het weer als een

goede leerschool, het was een prachtige dag. De eerste 25 km heb ik erg lekker gelopen, vond het prachtig met alle mensen langs de kant en in het veld en heb genoten van de resultaten van anderen. Dit jaar was 50 km nog net 12 km te ver, hopelijk kan door trainen en wat andere wijzigingen in bepaalde patronen dit laatste stuk ook nog geslecht worden, zodat ik volgend jaar wel de 50 km uit ga lopen.

Respect voor een ieder die op zijn of haar wijze ook deze dag heeft deelgenomen aan dit evenement. Voor sommigen verliep het ook anders dan vooraf gehoopt, maar hopelijk kunnen ook zij hier lering uit halen en volgend jaar ook sterker en beter aan de start verschijnen.

Bijzondere dank weer aan de RWV en Hart van Brabant voor het organiseren van dit evenement, mijn vader voor de goede verzorging en alle vrijwilligers, aanwezigen en mensen die mij op een of andere wijze dit jaar hebben gesteund om dit evenement tot iets bijzonders te maken.

Het complete overzicht van de resultaten: www.wsv-hartvanbrabant.nl/

-Rick Liesting-

Winnaar van de 50km snelwandelen Rob Tersteeg

Veel nieuwe gezichten op mooie herfstwandeldag

Wandelen op dinsdag: Heezer Ommegang

De geschiedenis van Heeze valt vanouds deels samen met die van het Kasteel Heeze, voorheen het Huis Eymerick. In het begin van de 12e eeuw was al sprake van de heerlijkheid Heeze, Leende en Zesgehuchten. Na 1950 werden achtereenvolgens drie nieuwe wijken gebouwd, namelijk de Weibossen tussen de weg naar Geldrop en de spoorlijn, de Engelse tuin ten noorden van Strabrecht en de Nieuwe Hoeven ten westen van de spoorlijn. Momenteel wordt nog gewerkt aan de uitbreiding van het industrieterrein de Poortmannen. Door verplaatsing van bedrijven naar dit terrein komt elders plaats voor uitbreiding.

Op dinsdag 13 oktober 2015 organiseerde de wandelgroep WoD van OLAT een tocht vanuit Heeze. De start was vanuit de kantine van Paardenstalhouderij en Aspergeverkoop Van Oefelen te Heeze. Met de trein waren we naar Heeze gereden. Vandaar was het nog bijna 3 km lopen naar de start. We hadden de route op de GPS gezet waardoor we precies wisten hoe we moesten lopen. Op weg naar de start herkenden we meerdere wegen en paden van de Kempische Wandeldagen. De laatste weg naar de start heette Heezerenbosch. Nadat een paar auto's met wandelaars waren gepasseerd, stopte een dame die alleen in de auto zat. Zij bood mij een lift aan. We hadden elkaar een maand tevoren getroffen tijdens de Waterrijk Wandeldriedaagse vanuit Paasloo.

Om vijf minuten over tien vertrokken we in zuidoostelijke richting. Spoedig kwamen we in buurtschap Kerkhof langs een oude begraafplaats. In het verleden was dit de kern van het huidige Heeze.

Kerkhof is een schilderachtige buurtschap ten zuiden van Heeze, waar vroeger de kerk heeft gestaan. Deze werd in 1648 protestants. Ze werd echter niet door de protestanten gebruikt, waardoor ze verviel en uiteindelijk werd gesloopt. Tot 1681 moesten de katholieken ter kerke in de Grenskerk te Hugten, juist over de grens met Limburg. Hoewel de oude kerk niet meer bestaat is er nog steeds een rustieke begraafplaats op het gehucht, waarop zich ook

een oud familiegraf bevindt van de familie van Tuyll van Serooskerken.

Het gehucht kent meerdere langgevel boerderijen, waaronder een uit 1705 en een uit 1714, en een huis met klokgevel uit 1903.

De groep wandelaars was deze dag, ondanks het koude weer, vrij groot met 67 deelnemers en er waren talrijke nieuwe gezichten. In buurtschap Ven stonden twee palen met een smal dakje erboven waaraan een klok hing.

In buurtschap Ven bevond zich de Sint-Jobskapel, die voor het eerst vermeld

werd in 1554 en die gesloopt werd in 1654, waarbij de klok naar het kasteel werd overgebracht. Deze klok, uit 1467, hangt nu bij de tuimanswoning van het kasteel. Ter herinnering aan de voormalige kapel werd in 1972 ter plaatse een vier meter hoge klokkenstoel opgericht ter vervanging van een eerder, primitiever, exemplaar uit 1962. Het herbergt het Sint-Jobsklokje, dat iedereen mag luiden.

Even volgden we de Leenderweg en daarna liepen we langs de Grootte Aa. Bij Hulsbroeken bevond zich het Theo Ruttenpleintje, de verzamelplaats voor coureurs "Rondje Laar". We staken de spoorlijn en de Sterkselse weg over en volgden nu de Sterkselse Aa. Daarbij liepen we door bosgebied nabij de Kapellerput.

Aan de naam Kapellerput is een legende verbonden omtrent een monnik die een kapel bouwde voor de mensen in de omgeving van Heeze, die horigen waren van roofridder Zwarte Narob, die graag kloosters plunderde. De kapel echter werd niet geplunderd omdat de monnik ooit de dochter van de roofridder, Venka, veilig naar huis had gebracht nadat ze verdwaald was in het bos. Samen met haar moeder Euvelinde, kwam deze dochter regelmatig bidden in de kapel. De vader ontstak hierover in toorn en op een kwade dag viel hij de kapel aan, terwijl moeder en dochter daar zaten te bidden. Zij vluchtten via een onderaardse gang. Terwijl de mannen van Narob de kapel begonnen te plunderen spleet de aarde open en verdwenen zowel de

kapel als de plunderaars in de diepte. De vijver naast de huidige gebouwen van Kapellerput is er voor in de plaats gekomen.

We zagen hier ook een grote professionele boomhut. Daarna naderden we de Somerenseweg. Bij het oversteken van de drukke Somerenseweg verstapte een wandelaar zich en kwam ongelukkig ten val. Gelukkig stopte er een automobiliste die de geblesseerde persoon mee naar Heeze nam.

Bij het betreden van de Heezerbossen kwamen we langs twee fraaie boerderijen. Verder genoten wij daar van de fraaie herfstkleuren. Verschillende ke-

ren gingen wij door de knieën om mooie plaatjes te kunnen maken van paddenstoelen die we daar troffen. De grote rust was gepland bij Heide-

Café D'n Vrije Vogel. Helaas was het café juist deze week gesloten vanwege een renovatie. De buitenstaande picknickbanken konden we wel gebruiken evenals het toilet. Door het koude weer was het hier dus onaangenaam verpoken, maar onder elkaar was het buitengewoon gezellig

Wat later kwamen we op de Grootte (stille) Heide. Ook hier troffen we paddenstoelen in alle soorten en maten.

Bij de finish werd de parkoersuitzetter nog gehuldigd. Het was weer een mooie wandeldag geweest.

-Henri Floor-

Regio Brabant-Zeeland huldigt 4-Daagse deelnemers op 8 oktober

Huldiging OLAT-'jubilarissen' Vierdaagse Nijmegen / Apeldoorn

Piet Selten: 50 x

Albert Grin: 40 x

Richard Klein Bennink—Annie Beekmans—
Antoon Asveld: 25 x

John van Berkel - Elly van Berkel-Kleinee - Gerrit Arfman - Rinus
Ars - Pierre Verstegen - Jeanne van Roosmalen: 10 x

Dirk Donders - Ottie Arie - Kees van Dongen -
Mari Platenburg - Hugo Prinsen: 5 x

Het WaterReijkpad (2)

Wat voorafging:

Janny en ik komen op woensdag 27 augustus aan op SRV camping De Houtwal in Paasloo, waar we een prachtige plaats krijgen toegewezen van de eigenaresse. Niet veel later arriveren ook Cor en Bets, die naast ons komen staan. Omdat er voor de volgende dag mooi weer wordt beloofd, besluiten we om meteen te beginnen met de eerste wandeletappe. Inmiddels hebben wij er twee wandeldagen en een weekend opzitten en kunnen morgen uitgerust aan de derde wandeldag beginnen.

Maandag 1 september

3e etappe: de Blauwe Hand-Dwarsgracht

Het mooie van dit WaterReijkpad is dat het veel slingers in het rondje heeft. De afstanden van begin- en eindpunt hoeven dan niet zo ver uit elkaar te liggen als je de etappe-indeling een beetje goed in elkaar zet. Ook in deze etappe liggen ons beginpunt De Blauwe Hand en het eindpunt Dwarsgracht maar zo'n zes kilometer uit elkaar. En toch wandelen we een dertig kilometer! Het is nog fris in de vroege ochtend als we weer met twee auto's vertrekken van de camping. We rijden naar Dwarsgracht, iets westelijk van Giethoorn en parkeren daar de eerste auto. Wel handig om die bij het eindpunt te zetten. Dan naar De Blauwe Hand, juist onder Giethoorn.

Langs Belt-Schutsloot

Er staat om 08.30 uur nog een stevige bries over de Belter Wijde die we via de N334 volgen en dan een landweggetje naar Belt-Schutsloot. We lopen over het Schutslootepad door het dorp en het lijkt net op een kleine uitgave van

Giethoorn. Belt-Schutsloot noemt zich "Het Leukste Dorp van de Kop". Een paar harde werkers zijn bezig om de beschoeiingen langs de gracht te repareren. Dat zijn de karweitjes na afloop van het seizoen. Langs de Kleine Belterwijde is het een en al camping.

Rietdekkers en bijna een aanrijding

Aan de Arembergergracht staat een bedrijf van rietdekkers. Men is bezig om van het riet mooie bossen te maken, die later op de daken terecht komen. We krijgen uitleg van hoe het een en ander in zijn werk gaat. Hebben we weer wat geleerd. Nu houden we de Woldweg aan en plotsklaps schiet een ree de weg over. Vlak voor onze voeten, maar ook vlak voor een tegemoetkomende auto. Die kan nog net op tijd remmen. We komen door Barsbeek en zijn nu ook op het Zuiderzeepad, wat we een aantal jaren geleden gedaan hebben.

Poepers

Iets verderop in het buurtschap met de mooie naam "Poepershoeke" is bij boerderij 't Kiepenöst een zgn. RustPunt. Uit ervaring weten wij dat je daar binnen goed kunt koffie drinken. Dat doen we dus maar. Het voormalige bakhuis is omgetoverd tot een mooie keuken met tafel en stoelen. Wij zetten zelf koffie

uit een Senseo-apparaat en de boerin drinkt gezellig een bakkie mee. Ze legt uit dat Poepers van heel vroeger uit werklui waren uit Duitsland en hier poepers werden genoemd. Vanuit het Duits komt dat van "buben", opgeschoten jongeren. Zo, dat weten we ook weer.

Van Kadoelen naar Vollenhove

Het is nu al een stuk warmer geworden en de fleecetrui kan uit. We wandelen door Kadoelen en worden nagestaard door twee geiten die boven op hun woonhuis liggen. Geiten willen altijd alles van boven bekijken. Opmerkelijk

zijn hier de grote bloementuinen, ze zijn speciaal bedoeld voor het telen van de bloemen die nodig zijn voor de diverse bloemencorso's in de buurt. Bij de mooie gerestaureerde molen van St. Jans klooster komen een paar Zuiderzeepadders ons tegemoet. Zij zoeken in het dorp naar een koffiégelegenheid en ik kan ze het Kippennest aanbevelen. Wij gaan door het Landgoed Den Oldenhof en komen uit op de dijk langs het Vollenhover Kanaal. In een hoogspanningsmast zijn schilders bezig om

de mast een lik verf te geven. Daar zijn ze wel even mee bezig.

Door Vollenhove

We wandelen het stadje binnen en lopen een rondje om de grote St. Nicolaaskerk. Het stadje werd tezamen met Blokzijl de parels aan de boorden van de Zuiderzee genoemd. Robuuste burchten en havezaten gaven Vollenhove grandeur en het werd ook wel Stad der Paleizen genoemd. In een later tijdperk was Vollenhove tot aan de aanleg van de Afsluitdijk een vissersplaats met open verbinding met de Zuiderzee. Het zeestrand was beroemd bij dagjesmensen. Het kende een eigen visafslag en een goede scheepsbouwindustrie. Tegenwoordig kleurt een bonte stoet plezierjachten de havens in. We lopen langs de nieuwe jachthaven en een palingrokerij. Buiten staan grote leefbakken waar wel duizenden palingen in rondzwemmen. Je kunt een rondleiding meemaken en natuurlijk een paling proeven (kopen). Wij willen wel lunchen maar hoeven geen broodjes paling, dus wandelen we nog wat verder.

Moespot

Als we het stadje uitlopen gaat het mis. We missen de markeringen en kijken niet goed op het kaartje. We wandelen achterlangs een tankstation en dat is niet de bedoeling. Iets verderop is de COOP-supermarkt waar we binnen een paar luxe broodjes halen en gratis koffie. Dan nu echt het stadje uit en bij het kruispunt afslaan naar Moespot. Dat is nu een klein dorpje, maar van oudsher was het alleen een café. Het is op dit tijdstip nog gesloten, maar heeft een rijk verleden.

Het cafeetje ligt diep verscholen in de luwte van de oude Zuiderzeedijk tussen Vollenhove en Blokzijl. De geschiedenis ervan gaat terug tot 1853 toen de overgrootvader van de huidige uitbaters een drankvergunning verwierf als aanvulling op zijn schamele verdiensten als keuterboer. Het cafeetje was al snel een pleisterplaats voor handelsreizigers. Om het voor die reizigers simpel

te houden was er maar één gerecht beschikbaar. Op het vuur stond een grote pot, de moespot. Degene die de inhoud niet bekoren kon, had pech. De jaren verstreken, decennia trokken voorbij, de wereld veranderde, maar Moespot niet. Sinds de vergunning in 1853 werd verleend is alles gebleven zoals het toen was. Zo nu en dan een kwastje verf, soms nieuw glaswerk, dat was het wel.

Van Jonen naar Dwarsgracht

We wandelen nu door het Leeuwterveld over de Hevenweg. Er staan een paar boerderijen, verder is alles leeg. Een bord geeft aan dat het fietspontje van Jonen in bedrijf is, dat scheelt een heel eind omlopen. Met een aantal fietsers worden we naar de overkant gebracht en wij vervolgen onze route over het Jonenpad.

Als toetje krijgen we nog een zompig modderpad tussen het hoge riet en zijn dan om kwart voor drie in het dorpje Dwarsgracht. De auto staat nog keurig op de parkeerplaats en we rijden eerst weer naar De Blauwe Hand om de andere auto op te halen. Een half uurtje later zijn we terug op de camping.

Vandaag zijn onze wandelvrienden Roel en Betsy de Jonge op de camping aangekomen. Ook zij zijn van plan om de Waterrijk Wandel3daagse te lopen en nog een paar dagen in de omgeving om het Havezathepad te verkennen. Dit willen zij volgend jaar (2015) gaan wandelen. Op mijn vraag of zij zin hebben

om de volgende dag mee te wandelen op het WaterReijkpad, geven ze aan dit graag te willen doen. Dat wordt een dagje gezellig bijkletsen met zijn allen.

Dinsdag 2 september

4e etappe: Dwarsgracht-Ossenzijl

Zoals gisteren afgesproken gaan we vandaag de etappe wandelen met zijn vieren; Piet, Cor, Roel en Betsy. De eerste auto wordt geparkeerd in Ossenzijl. Dan verder naar Dwarsgracht waar we om kwart voor negen het eerste bruggetje overgaan. Dwarsgracht is met zijn rietgedekte huizen langs de gracht een mini-uitvoering van Giethoorn, maar zo prachtig! Het gaat bruggetje op en bruggetje af. Via het Truilpad komen we langs de Thijssengracht. In de weilanden zien we groepjes ooievaars die zich te goed doen aan het vele lekkers wat de weilanden te bieden hebben. Roel maakt een praatje met de eigenaar van een mooie motorkruiser.

Naar Muggenbeet

Even later wandelen we langs de oever van het Giethoornsche Meer. Er varen nog veel bootjes op weg naar of afkomstig uit Friesland. Gelukkig ligt er tegenwoordig een mooi betonfietspad, anders kon je wel eens natte voeten krijgen. Een trap op naar het viaduct over de wetering en dan even opletten. We moeten het pad nemen naar Muggenbeet, maar er wordt aan de N333 gewerkt, dus is er het een en ander veranderd. De markering is evenwel prima en we wandelen het rustieke dorpje binnen met zijn aparte naam. Café Geertien is al open en Roel nodigt ons uit

voor een koffiepauze. Het is nog erg fris, dus wel lekker om even binnen te zitten.

Routewijziging?

Na de pauze vervolgen wij het Water-Reijkpad en komen terug op de N333. Deze even volgen tot de brug over de Roomsloot. De markering wijst rechtdoor, maar op onze routekaart moeten we rechtsaf langs de sloot. Wat zullen we doen? We bestuderen de kaart en besluiten toch om de oude route te volgen. Het graspad naar het dorpje Nederland lijkt ons beter dan het fietspad langs de drukke provinciale weg. Dus houden we de grasdijk aan en dat valt zeker niet tegen. Wat een prachtige omgeving midden in de natuur. We zien heel veel reeën, ook veel watervogels en kuddes schapen. Wat wil je nog meer?

We zijn in Nederland

Maar dan wel in het piepkleine dorpje wat alleen beroemd is vanwege zijn naam. Het plaatsnaambord – als enige in het land Nederland in het oranje – was menigmaal een trofee voor verzamelaars. Nu is het zodanig vakkundig vastgezet dat het wel een tijdje zal blijven waar het hoort.

Bij een rietdekkersbedrijf wordt druk gewerkt en we mogen een kijkje nemen in de werkplaats waar het riet keurig op bossen wordt gesneden. Iets verderop staat langs de weg een levensgroot schilderij genaamd "De Zaaier" van Vincent van Gogh. Het zal toch geen echte zijn??

Nieuwe route!

Hier zien we ook de markering terug en nu houden we wel de wijzigingsroute aan. De oorspronkelijke route ging vanuit Nederland terug naar Baarlo en over de Kuinderdijk en Hamspad naar Ossenzijl. Dat is ruim 10 km over een lange rechte weg en niet zo aantrekkelijk. Nu gaat de nieuwe route vanuit Nederland over een betonfietspad door het Natuurgebied De Kampen richting Kalenberg en langs de Kalenbergergracht naar Ossenzijl. Dat is ongeveer drie kilometer korter. We zien een schuilhut op palen waar je een prachtig uitzicht hebt over de uitgestrekte rietvelden. Het is ook een mooie plek voor onze lunchpauze. Een aantal kanovaarders vindt dat ook en schuift bij ons aan.

Langs de Kalenbergergracht

We lopen nu tot aan Ossenzijl gelijk op met het Zuiderzeepad. Langs de Kalenbergergracht wordt het pas echt genieten! Veel bootjesvaart en langs prachtige huisjes aan het water. Leuk als vakantiewoning, want als je er echt woont moet je daar wel tegen kunnen. Je kunt er alleen met een boot, wandelend of per fiets komen. In de zomer lijkt het allemaal even mooi, maar in een lange koude winter kan het er behoorlijk eenzaam zijn. Zo mijmerend wandelen we door het dorpje Kalenberg, het hart van Natuurpark "De Weerribben". Rondom de brug is het altijd een levendige be-doening. In het hoogseizoen kun je er met een boot zomaar een half uur moeten wachten voordat je er door kunt. We hebben dat jaren geleden zelf

ervaren toen we met een motorkruiser weken lang in de omgeving hebben gevaren. Het is de verbindingsroute tussen de Kop van Overijssel en Friesland.

Naar Ossenzijl

Nu is het minder druk alhoewel het mij verbaast dat er nog veel motorjachten door de gracht komen. Wij houden het pad langs de gracht aan, er is geen andere weg mogelijk. Heel veel bruggetjes op en af. Het valt op dat de schuine op- en afkanten allemaal vernieuwd zijn. Het is nu wel druk geworden met de vele fietsers die passeren of tegemoet komen. Met elkaar de ruimte geven gaat alles goed. Vlak voor Ossenzijl kijken we bij kunstschilder Toon Willemssen (86 jaar) naar zijn prachtige landschapsschilderijen. Zelf vertelt hij met liefde over zijn schilderwerk in de Weerribben. Samen met zijn vrouw woont hij nu al ruim 50 jaar aan de Kalenbergergracht.

We lopen nog voor twee uur Ossenzijl binnen en hebben ongeveer 23 km afgelegd in plaats van de oorspronkelijke 27 km. We kijken nog even bij de sluis en lopen dan naar de parkeerplaats waar de auto staat te wachten. Omdat we toch in Paasloo langs de camping komen zetten we Roel en Betsy daar alvast af en dan rijden Cor en ik naar Dwarsgracht om de andere auto op te halen. Terug op de camping is het mooi tijd voor een hapje en drankje.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

Via Lusitana

Wat voorafging: na een grondige voorbereiding begonnen Anneke en Herman Lieven op woensdag 10 september in Odeleite aan de wandelroute door Portugal, de Via Lusitana geheten. Het is een pure uitdaging want de route is niet gemarkeerd.

Inmiddels zijn we vier dagen en 95 km verder. Een beleving die u in ons vorige clubblad kon meebelevén. Hoe het hen verder vergaat leest u hieronder...

Zondag 14 september

Amendoeira da Serra–Cabeca Gorda 26 km, 26°C

We hebben heerlijk geslapen en om 8 uur ontbijten we. Vandaag is onze Patrick jarig, hij wordt alweer 44 jaar!! Claudia heeft voor ons een taxibedrijf in Beja opgezocht en gezegd dat wij vanmiddag bellen. Dan stappen we in de auto en brengt ze ons terug naar de ophaalplek van gisteren. Nou ja, bijna dan. We gaan niet helemaal boven naar het dorp, want de start is hier beneden bij de afslag.

We lopen meteen op een verhard pad, gelukkig geen asfalt. Het is echt heel erg mooi hier, glooiende heuvels, niet al te steil. Wel is alles super droog. We zien afwisselend steeneiken, kurkeiken en velden met de ons bekende Portugese boompjes. Af en toe zien we in de verte een boerderij, maar we weten niet of die bewoond is. Na 15 km komen we in Vale de Russin waar een café moet zijn. We horen stemmen en zien buiten op de muur een glas afgebeeld. En jawel, het is een kroeg en wat voor een. De ruimte is klein, er zitten zeker 8 mannen op kleine krukjes. Wij zetten de rugzakken buiten en krijgen meteen een krukje aangeboden. Een van de mannen geeft ons een heerlijk sappig stuk meloen, iemand anders komt met granaatappel en even later krijgen we een verrukkelijk stukje gebraden vlees, wat fazant blijkt te zijn. Het is erg gezellig, we praten met handen en voeten, maar kunnen toch duidelijk maken wat we aan het doen zijn. We maken wat foto's die iedereen natuurlijk even moet bekijken en eten onze boterhammen op. Dan is het tijd om de watervoorraad weer aan te vullen, afscheid

te nemen en onze route te vervolgen. Dit was een hele bijzondere stopplaats!!

We gaan nog 10 km over een vrij breed zanderig pad. Het is warm maar er staat een lekkere wind die voor verkoeling zorgt. We stoppen af en toe om te ontspannen of de bidon bij te vullen. Het is 4 uur als we op het eindpunt bij een café neerstrijken. Daar laten we ook de taxi bellen. Die komt na ca 20 minuten en brengt ons naar de jeugdherberg in Beja. We spreken meteen af dat hij ons morgenvroeg om 8.30 uur weer op haalt.

Dan gaan we eerst even liggen, daarna douchen, omkleden en Patrick bellen. Ik heb hem al gefeliciteerd via Facebook. Na het telefoontje lopen we de stad in voor een pilsje en een hapje eten. We vinden een goed restaurant nabij het tribunaal. De weg naar huis vinden is lastig, maar gelukkig stopt er een auto met twee vriendelijke jongedames die ons de weg wijzen. Om 22.30 uur liggen we op bed.

Maandag 15 september

Cabeca Gorda–Beja 21 km, 25°C licht bewolkt, motregen

Ik heb heel slecht geslapen terwijl het bed wel goed was.

We gaan volgens afspraak om 8 uur ontbijten maar er staat niets klaar. Lichte paniek bij de dames, waarschijnlijk is het niet goed doorgegeven. Normaal is het ontbijt om 8.30 uur, maar dan staat onze taxi voor de deur. Gelukkig, alles gaat prima binnen de tijd en om 8.30 uur worden wij keurig teruggebracht naar Cabeca Gorda. We drinken er eerst een bica en gaan dan van start. Alles gaat goed tot we een beek moe-

ten oversteken naar links en vervolgens rechtsaf en omhoog moeten. Als we de beek NIET oversteken kunnen we rechtsaf omhoog maar die richting is helemaal fout. Als we de beek oversteken kunnen we rechtdoor omhoog maar die richting is ook fout en de weg rechtsaf gaat niet omhoog!! We twijfelen even maar nemen dan toch maar de weg naar rechts die NIET omhoog gaat, maar WEL de goede richting heeft. We lopen en lopen en snappen er helemaal niets van. In Google Maps geven we een plaats in "Santa Clara de Louredo". Daar zouden we langs kunnen lopen en jawel, we krijgen meteen een route te zien die we blijven volgen. We lopen door olijfbomgaarden; ze zijn druk bezig om een irrigatiesysteem aan te leggen. Een hele klus zo te zien. Als we in de buurt van een boerderij lopen horen we een hoop gekakel. Het zijn ca. 12 kalkoenen die los rondlopen. Dan komen ze luid kakelend op ons af en beginnen met veel lawaai de achtervolging! Het is geen gezicht: opgejaagd door kalkoenen. Het moet niet gekker worden! Pas als we bij de volgende boerderij opgeschrikt worden door fel hondengeblaf druipen de kalkoenen af. We bereiken met onze eigen route het dorp, strijken neer bij een café en bestellen koffie. We zitten buiten totdat het begint te miezeren. Binnen is maar één tafel niet gedekt voor de lunch, daar gaan we zitten tot de bui voorbij is. Het is droog als we verder gaan, maar al na een paar honderd meter lopen begint het te gieten. Dus, poncho aan en we eten meteen een sneetje brood.

We lopen nu weer gezellig tussen de olijfbomen door, maar al snel blijkt dat toch niet zo leuk te zijn. Door de regen blijft de kleigrond aan onze schoenen plakken en het lijkt alsof we op super hoge hakken lopen.

Schoonmaken gaat heel erg slecht en het helpt maar voor een paar passen..... dan is het weer hetzelfde. Heel vermoeiend lopen.

Als we een heuvel afgedaald zijn moeten we linksaf een pad op dat langs de rand van, alweer, olijfbomen gaat. Door werkzaamheden aan de watervoorziening moeten we over een grote pijp klimmen, langs de rand van een berg klei klauteren en op onze billen in een diepe droge sloot glijden en er aan de andere kant weer uit klauteren. Het lijkt wel een survivaltocht. Onze schoenen zitten natuurlijk vol modder. Dan kijken we nog eens op Google Maps en zien dat we beter de andere kant op kunnen lopen, dan komen we eerder bij een asfaltweg. Dat doen we en dat lukt prima. Eerst de poncho uit want het is droog, dan de schoenen schoonmaken en lopen maar. Wel een wat drukker weg maar het is niet ver en nu is alles beter dan de klei.

Zodra we aankomen in de jeugdherberg gaan we liggen, dat is fijn. Daarna natuurlijk het bekende riedeltje van elke dag maar dat hoort erbij.

We eten in hetzelfde restaurantje van gister en weer is het erg lekker.

Om 10 uur liggen we op bed.

Dinsdag 16 september

Beja-Cuba

21 km, 24°C, half bewolkt

Heerlijk lang geslapen tot 7.30 uur.

We ontbijten om 8.30 uur en zijn om goed 9 uur op pad. Al bij de eerste ro-

tonde is niet duidelijk wat we moeten doen en na zoeken en omlopen komen we toch bij de Mercado. Daar kopen we wat we nodig hebben en gaan weer verder. Nou ja, met zoeken dan en niemand weet zeker waar we naar toe moeten. Dus schakel ik mijn navigatie maar weer op en geef de straat in waar we de stad mee uitlopen. Dat lukt gelukkig, maar al met al zijn we zeker 45 minuten kwijt met zoeken. Na de stad lopen we langs industrie, het spoor en verlaten huisjes. De trein die er aan komt toetert naar ons als wij zwaaien. Ons asfalt eindigt en we gaan op een pad lopen dat gebruikt wordt om honden voor de jacht te trainen. Alle gewassen zijn uiteraard van het land af en bloemen zijn er ook niet meer.

De steile heuvels van de Algarve hebben plaats gemaakt voor een licht glooiend landschap waar we ver weg kunnen kijken. Steeds als we omkijken zien we Beja liggen. Als we een boerderij passeren is er wat verwarring welke kant we op moeten. De schrijver van onze gids is warrig, vertelt een hoop onzin waardoor je de kluts kwijtraakt. Maar wij zijn niet gek en komen er wel uit. Het loopt heerlijk zo in het veld met de directe zon en de wind in de rug. Vanmorgen zijn we vertrokken met de regenbroek aan en de poncho over de rugzak. Maar dat was niet nodig en al snel te warm dus alles weer netjes opgeborgen.

We lunchen vandaag zittend op de rugzak en natuurlijk komen dan de donkere wolken en begint het te regenen. Gelukkig blijft het bij wat gespetter. Als we na de lunch verder gaan eindigt ons pad op een asfaltweg die we moeten oversteken om dan op een pad door

een boomgaard te gaan. Maar dat gaat niet want overal zijn jonge olijfbomen aangeplant en het terrein is met een hek afgezet. Dan maar ongeveer 1 km de weg volgen tot in het dorp. Daar drinken we koffie en kunnen lekker even op een stoel zitten. Daarna verder het dorp in om het kerkje te zoeken waar onze route weer verder gaat. Helaas is deze weg ook geasfalteerd. We zien nu enorme velden met maïs en we slingeren door het landschap naar Cuba, ons einddoel van vandaag.

We zijn blij als we om 16.30 uur eindelijk binnen zijn, het was een vermoeiende dag. We eten vanavond hier want het is een "Casa de Pasto". Lekker kip met frites!

Woensdag 17 september

Cuba-Viana de Alentejo

25 km, 25°C, zon + buien

Prima geslapen. We ontbijten beneden in het café en kopen ook twee broodjes voor de lunch. Het is weer behoorlijk bewolkt, vannacht heeft het geregend. De route is gemakkelijk te vinden en gaat voor de eerste 11 km over asfalt, we kunnen wel snel van de weg afstappen als dat nodig mocht zijn. Gelukkig is het helemaal niet druk. Aan de overkant lopen koeien in de wei en als wij passeren lopen ze in een rij met ons mee tot het hek, komisch!

Dan bereiken we het dorp Vila Ruira waar we koffie drinken. Herman bestelt ook een sandwich kaas want hij heeft honger. Het laatste stuk naar dit dorp hadden we de poncho aan omdat het wat regende. Nu we binnen zitten valt er een pittige bui en de straat is al snel een riviertje geworden. Na de koffie gaan we verder onder een blauwe lucht en een stralende zon. We gaan nu verder richting "Ponte Romana" en kunnen bij de "Junta de Freguesa" een stempel krijgen. De dames zijn heel erg vriendelijk. De Romeinse brug is mooi en natuurlijk maken we er een paar plaatjes van.

We gaan verder en komen bij Albergaria dos Fusos, wat volgens onze gids het mooiste dorp van de Alentejo schijnt te zijn. De lucht is aardig donker gewor-

den en als we een café binnen stappen barst er vrijwel meteen een hevige stortbui los. Weer is de straat een rivier geworden en oh wat zijn we blij dat we binnen zitten met een lekker kopje koffie, broodje kaas, biertje erbij.... Wat wil je nog meer! De TV staat uiteraard aan en bij het journaal komen ze niet uitverteld over het "mau tempo" in heel Portugal: regen, stormen, onweer en dus overstromingen, bommen omver etc. Vooral Lissabon is getroffen en het duurt zeker nog tot zaterdag. Als wij verder gaan is het droog en ook schijnt de zon alweer. Na een poosje lopen we langs een gehucht waar vroeger heel rijke mensen woonden. Nu is het praktisch geheel verlaten. Weer wat verder kunnen we een veldweg op. Dat is prettig, de eerste keer geen asfalt vandaag. Het pad heeft de regenbuien goed doorstaan, het is geen enkel probleem om erop te lopen. Pas als we 2 km voor ons einddoel zijn, komen we weer op de weg terecht.

In het dorp lopen we door tot het kasteel want daar zit de VVV in. We overleggen over de route van morgen, ze geven ons 3 telefoonnummers van taxi-bedrijven en reserveren voor ons twee overnachtingen in een hostel in Evora. Wel op een 6-persoonskamer maar dat geeft niet. We krijgen een plattegrond die ons helpt om bij de bombeiros (brandweer) te komen. Daar slapen we in een supergrote zaal en krijgen een soort dikke sportmat waar we prima op kunnen liggen. Er is ook een warme douche en een wc én we krijgen de sleutel van de buitendeur. Na de douche drinken we een pilsje in de bar van de bombeiros. We vinden vlakbij een restaurantje "da Rotonda" waar we heel erg lekker eten. Ik neem vis die op de menukaart staat als "pescada" wat vertaald wordt als "heek".

Donderdag 18 september
Viana do Alentejo-Evora
32 km, 25°C

Afgelopen nacht zijn we een paar keer wakker geworden van de enorme stortbuien die gevallen zijn. Maar, wel goed geslapen. We ontbijten in het café hier,

dat is lekker gemakkelijk. Helaas is mijn telefoon niet opgeladen vannacht. Er stond geen stroom op de stopcontacten en dat wisten we niet.

Als we vertrekken zitten we meteen op de goede weg en op een zandpad. Onze weg is heel mooi, we wandelen door een kurkeikenbos en later langs olijfbomen en openen en sluiten vele hekken. Dan wordt het landschap kaler en kunnen we lekker ver weg kijken. Het eerste beekje dat we moeten oversteken is geen probleem, er liggen stenen die ons helpen om droog aan de overkant te komen.

Twee kilometer verder lukt dat niet. Daar gaan de schoenen uit en de sandalen aan, ik heb mijn crocs bij me en die doen ook goed dienst. Het water is

heerlijk koel aan onze voeten, je zou er voor de lol doorheen lopen. Aan de overkant nemen we gelijk een kleine pauze en zien een kreeft in het gras lopen van ca 15 cm. Hij is gewond; hopelijk redt hij het wel. Wij gaan verder over het mooie pad, passeren meerdere veeroosters en belanden na 12 km in het gehucht Regedouro waar we een café treffen. Lekker broodje kaas met pilsje en twee broodjes mee voor later. Het is vandaag heel mooi weer ondanks de slechte voorspelling. We gaan weer verder en dan lopen we een flink stuk verkeerd, omdat er in de beschrijving staat dat we na 500 meter linksaf moeten. Helaas moest dat 50 meter zijn. Balen!! Dat is toch in totaal 20 minuten voor niks en op een lange dag is dat erg veel. Maar we verliezen de moed niet en stappen vrolijk door. Na een paar kilometer verder staan we voor een hek waar we langs moeten. Er is echter een hangslot aan gemaakt zodat we het niet

open krijgen. Dan maar er onderdoor, eerst de rugzak en dan tijger ik er onderdoor terwijl Herman het hek flink optilt. Daarna help ik hem eronderdoor, dan kunnen we de rugzak weer opnemen en doorgaan.

Jammer genoeg staan we aan de N380 die we 7 km moeten volgen. Er rijdt niemand op deze weg maar de 7 km vallen ons erg lang. Als we eindelijk linksaf mogen slaan naar "Tourega" zijn we doodmoe. Er staat hier een kerkje wat natuurlijk gesloten is en daar hangen we tegen een waterput aan om wat bij te komen. Een oude baas komt naar ons toe met een sleutel van een "Casa Romana" maar daar hebben we helemaal geen zin in, bovendien wordt het allemaal veel te laat.

De rust, het broodje en de oude baas hebben ons weer wat opgefrist, vol goede moed gaan we verder over een hard zandpad rondom het meer. Als we rond het meer zijn is het nog 1,9 km over een ongelijk stenig zandpad klimmen naar het dorp.

In het café drinken we een pilsje en iemand belt voor ons een taxi. Die brengt ons eerst naar Hotel Evora dat net buiten het stadje ligt en er super duur uitziet. Dat is niet goed zeggen we, wij moeten bij Old Evora **Hostal** zijn. Gelukkig ligt dat midden in het centrum en worden de extra kosten niet in rekening gebracht. In het hostal krijgen we beiden een onderbed van de stapelbedden. De kamer is wel erg klein voor drie stapelbedden en dus 6 personen. Maar goed, Pedro is vriendelijk en de douche is heerlijk en dan kunnen we eindelijk lekker uitrusten.

-Anneke en Herman Lieven-
 (wordt vervolgd)

De mooiste wandeling ter wereld? De Milford Track!

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML.

Dit is deel zes: de Milford Track (deel 1)

Dag 1: Glade Wharf–Clinton Hut, 5 km

Vandaag is een luie dag. Het populairste pad van Nieuw Zeeland is streng gereguleerd en dat betekent maar 5 km lopen naar de eerste hut. Elke dag worden er maximaal 40 wandelaars op het pad losgelaten en de overnachtingen staan vast. De tweede hut zit nu vol met de wandelaars die gisteren zijn gestart, net zoals wij morgen de eerste hut weer moeten vrijmaken voor de nieuwe lading wandelliefhebbers die het gelukt is een plekje te bemachtigen. De busrit naar Te Anau Downs onderga ik gelaten. Het is jammer zo'n prachtig gebied als Te Anau te verlaten. We rijden langs het meer, het op twee na grootste van Nieuw Zeeland, en ik kijk met heimwee naar de toppen van de Kepler Mountains. Pas op de boot naar Glade Wharf begin ik vooruit te kijken, borrelt plezier op als ik me verheug op de Milford Track. De kapitein wijst enthousiast op een fuut, die hier erg zeldzaam is. Hij is bijna teleurgesteld als ik niet onder de indruk ben van deze in Nederland zo vanzelfsprekende verschijning. Nieuwe toppen dienen zich aan, smetteloos groen. Voor iemand die gewend is altijd wel ergens een hoogspanningsmast of windmolen te zien, zijn de ongemolesteerde bergen een vreugde om te aanschouwen.

Warme douche

De boot mindert vaart als we bij een eilandje komen dat met een eenvoudig wit kruis is getooid. Op dit strandje werd in 1892 na een storm de Juliet gevonden, de rondvaartboot van Quin-

tin MacKinnon, degene die de pas vond van Te Anau naar de Milford Sound en eerste gids op de Milford Track. Een stukje verder legt de boot aan bij een kleine steiger. Als we uitstappen staan er blauwe bakken met ontsmettingsmiddel om te voorkomen dat onze schoenen het water in de Clintonvallei besmetten met een of andere bacterie. Terwijl de Chinese dagtoeristen zich rond hun gids verzamelen, grijpen mijn stokken in het grind als ik de eerste stappen op het Milford Track zet. Vergeleken bij de andere tracks is dit een snelweg. Je kunt makkelijk met zijn drieën naast elkaar lopen. Dit pad werd oorspronkelijk gebruikt om met paarden de hutten te bevoorraden.

Waar het pad me onwennig verwelkomt, voelt het bos vertrouwd groen en levend. Alles hangt, een bos vol vertica-

le lijnen dat het aanzien heeft van een treurwilg. Al na 1 km kom ik op open grasland waar een zeer luxueuze hut staat, Glade House. Hier overnachten de begeleide wandelaars, waarvan de bagage per helikopter naar de volgende hut wordt vervoerd en die alleen met een dagrugzak lopen. Er wordt voor ze gekookt en 's avonds kunnen ze zich verheugen op een warme douche. De prijs van één begeleide wandeling is meer dan wat ik in zes weken Nieuw Zeeland uitgeef. Daarom houd ik het bij stapelbedden, een zelf gekookt prutje en zoveel wandelingen als ik kan verdragen. En douchen? Dat doe ik over vier dagen wel weer.

Doorlopend gevecht

Doordat iedereen op de vroege boot samen start en dezelfde kant oploopt, is het makkelijk contact maken met andere wandelaars. Ik haak aan bij Michel uit Duitsland en de Zweedse Stephan. Gezamenlijk steken we de hangbrug boven de Clintonrivier over. Het pad wordt nu aangenaam smal, zoals een track door het bos hoort te zijn. Het volgt de rivier, van het water gescheiden door een smalle strook bos, struiken en mos. Er klinkt genoeg vogelzang en dat stemt hoopvol. Sinds 2000 worden er in de valleien langs de track intensief vallen gezet. Meer dan 2000 buidelratten en 500 hermelijnen werden in de eerste drie jaar gevangen. De vogels profiteerden ervan en konden eindelijk hun jongen weer veilig grootbrengen, waar voorheen elk nest werd aangevallen en elk ei werd geroofd. Maar het is een doorlopend gevecht,

dat gezien de roze driehoekjes langs het pad nog in volle gang is. Een hermelijn krijgt drie keer per jaar tien jongen, waarvan de vrouwtjes al zwanger zijn wanneer ze worden gespeend.

Lompe voetstappen

Zo nu en dan is er een paadje door de bosrand naar de rivier, een gang tussen de bomen waardoor we een blik op de bergen kunnen werpen. Als ik zo'n paadje inloop, zie ik op een dode boom een paradise shellduck zitten. Niet zo zeldzaam als de blue duck of whio, maar een sierlijke eend niettemin. De rivier is breed en slingert geluidloos over zijn bedding van witte kiezels, stenen en rotsen. Het water is volkomen helder en geeft de stenen op de bodem een diepblauwe glans. Alsof je een aquarium bekijkt. Vlak voor de eerste hut is een plankier naar een moerasgebiedje. Het bos wijkt hier voor kleine boompjes en fijn, rood sphagnummos, dat wel 20 keer zijn eigen gewicht aan water kan vasthouden. En als ik kniel en aandachtig kijk, zie ik de rode kringen van zonnedauw, het vleesetende plantje dat er in zijn sierlijkheid zo onschuldig uitziet. Tenminste één wandelaar is ondanks de borden 'fragile area' van de plankier afgestapt. Lompe voetstappen hebben in het rode mos hun indruk achtergelaten. Misdadig! Wie doet nu zoiets? Even verderop eindigt het plankier bij een uitzichtpunt. Het rode mos, de kale skeletten van lage bomen en daarachter de in wolken gehulde toppen. Het is prachtig. Terug gaan we, naar het pad en even verderop, de Clintonhut, weg van de rivier.

Gloeiwormen!

Er zijn minder zandvliegen dan bij de rivier zelf en Deet houdt ze op afstand. Toch zijn ze irritant genoeg dat alle wandelaars de voorkeur geven aan de eetzaal boven de houten picknickbanken die uitnodigend op het terras staan. Als het eenmaal donker is, trekken we er nog één keer op uit. Vlakbij de hut is een overhangende rotswand vol gloeiwormen. Eenmaal op de juiste plek doen we onze zaklampen uit en

genieten van een brede strook blauwe lichtjes. Het lijkt wel of de sterrenhemel voor ons is neergedaald. Niet alle lichtjes zijn even sterk, sommige zijn beduidend zwakker. Als de larven echt honger hebben, schijnen de lichtjes zelfs te kunnen knipperen, maar hier zie ik alleen onveranderlijk blauw. Het is heel bijzonder en ik geniet. Dan komen er meer wandelaars, die telkens met hun zaklampen even de magie van dit moment verstoren. Ik maak plaats voor ze, maar draag de herinnering aan deze sterrenhemel in pure blijdschap met me mee.

Dag 2: Clinton Hut–Mintaro hut, 16,5 km

De luide schreeuw van een kea wekt ons rond 07.00 uur. Twee alpenpapegaaien vermaken zich op de picknicktafel met een fles water die iemand daar zorgeloos heeft laten staan. Ik besluit dat het tijd is om op te staan en terwijl het langzaam licht wordt, pak ik mijn rugzak in. Als een van de eersten ga ik op pad. Ik probeer me de punten te herinneren waarover de ranger ons gisteren vertelde: de boom met bouten erin die in de jaren '70 een telefoonlijn droegen, de schoorsteen van het afgebrande huis van de onderhoudsmonteur. Maar of ik heb het niet goed onthouden, of het bos heeft al die tekenen van menselijke activiteit weer opgeslokt. De route volgt nog steeds de loop van de Clinton-rivier, al lijkt die door de paar meter bos tussen ons en het water soms best ver weg. Zo nu en dan is het pad omgelegd waar de oever het heeft begeven. Een eenvoudig planken bruggetje ligt in stukken onder een omgevallen boom. Met roze linten worden we naar de voet van de stam geleid, waar een stuk is weggezaagd zodat we weer bij het pad kunnen komen. Als er een zijpaadje is naar het water, kijk

ik even of ik een blue duck zie, maar opnieuw zijn de dieren net niet waar ik ben. Ik heb niet het geduld om lang stil te blijven staan. Het wordt een lange dag en ik wil door. 's Nachts is het nauwelijks afgekoeld en de ochtend wordt al snel weer aardig warm. Juist dit is een pad waarbij je wilt dat het regent. Na vier dagen zonder regen droogt 90% van de watervallen op. Op het pad zijn talloze bruggetjes over kale beekbeddingen en aan de bergwand kun je zien waar na een regenbui water langs de rotsen naar beneden stroomt.

Hidden lake

Na een paar kilometer kom ik bij de noord-tak van de Clintonrivier. Als ik verder loop langs de west-tak lijkt de kracht van het water niet verminderd. Zo nu en dan loopt de route niet langs

de hoofdtak van de rivier, maar een stille arm waar het heldere water kalmjes stroomt. Als ik even stilsta aan de oever, zie ik een paling en een forel zwemmen. Handig voor vissers, zulk helder water. Even verderop is door een aardverschuiving een meertje ontstaan. Dode bomen spieken uit het water. Het is een mooi, maar ook spookachtig gezicht. Ik loop zo'n anderhalf uur stevig door, tot ik bij de hut kom voor begeleide wandelaars. Op het overdekte terras, met uitzicht op de indrukwekkende Hirere falls, houd ik kort pauze. Een aantal wandelaars voegt zich bij me, hoewel het ongetwijfeld niet de bedoeling is dat wij hier neerstrijken. Na een paar foto's ga ik verder. Dan verschijnen er aan beide

zijden van het pad oranje routepalen. Het lijken me er overdadig veel, tot ik me de verhalen over hoogwater herinner. Water dat tot je knieën of zelfs je middel reikt. Ik kan me voorstellen dat je dan blij bent om nog te zien waar het pad ongeveer loopt. Niet veel later wijken de bomen terug en kan ik volgens een bordje voor het eerst de MacKinnonpas zien. Ik weet niet goed waar ik moet kijken en geniet meer van de bergen die me steeds meer insluiten. Ruisge, grijze pieken, talloze dunne stroompjes water die als een sluier omlaag hangen, het groen, dat zich tot op grote hoogte hardnekkig aan de rotsen vastklampt.

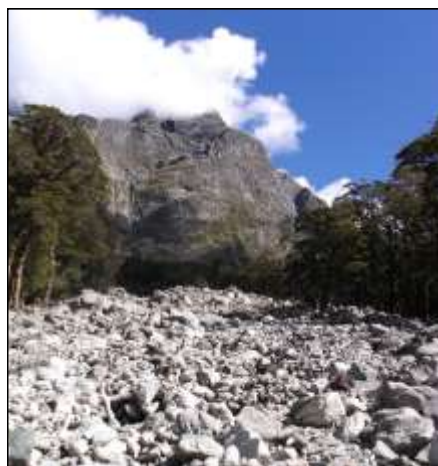
Niet veel later is er een zijpaadje naar Hidden Lake. Eerst denk ik dat het de kleine meertjes zijn, die in dit vochtige gebied tussen het riet nestelen. Dan komen we bij de bergwand, waar een flinke waterval een meer voedt, waarin de bergen zich prachtig spiegelen. Wow! Mijn camera snort tevreden, maar waar water is zijn ook zandvliegen. Terug naar het hoofdpad dan. Weer wat verder opnieuw een bordje met een pijl, dit keer wijzend naar Prairie Lake. Was Hidden Lake al mooi, Prairie Lake is de overtreffende trap van schitterend. De waterval is kleiner en vlijt zich de laatste meters tegen de rotsen, waardoor het water zo glad blijft als een spiegel. Mijn camera maakt overuren. Zo geweldig. Wat een voorrecht om hier te zijn.

Pompolona Creek

Ik passeer de Bus stop Shelter, waar wandelaars worden gemaand bij hoogwater te wachten tot het pad weer begaanbaar is. Direct daarna stap ik het zonlicht in en de witte stenen van een aardverschuiving op. Aarde is hier echter niet te vinden. De route is gemarkeerd met sneeuwpalen en die heb je hier zeker nodig om niet te verdwalen. Vergeet hoogwater, zelfs met de geringste stroom zou ik nog aarzelen deze stenen te trotseren. Was het op de andere tracks soms puzzelen waar je je voeten recht kunt neerzetten, dit is de Rubiks Kubus onder de paden.

Op een bergwand, niet eens zo heel ver weg, zie ik maar liefst vijf watervallen naar beneden stromen. Het pad duikt een klein stukje bos in en dan is er opnieuw een waarschuwing, dit is het lawinepad langs de Pompolona-kreek. De kreek is voorzien van een stevige brug en terwijl ik mijn eerste stappen op het hout zet, denk ik terug aan het nieuwsbericht van vorige winter, dat een Japanse studente op dit punt omkwam. Ze liep in de winter, wanneer de bruggen zijn verwijderd om te voorkomen dat ze door het woeste water worden vernield. Het had flink geregend en de beek stond hoog.

Omdat het al begon te schemeren, wachtten de studente en haar vriend niet tot het water wat zakte, maar probeerden de kreek via de stenen over te steken. De vriend haalde het. Als ik kijk naar de stenen, begrijp ik niet hoe ze het aangedurfd hebben. Er zijn geen mooie, platte stapstenen waarmee je eenvoudig naar de overkant komt.

Dit zijn rotsen, die in alle mogelijke hoeken door elkaar liggen. Zelfs nu, terwijl ik kan zien, moet ik na de brug over elke stap nadenken. Zou ik het aandurven ervoor te kiezen liever de nacht buiten door te brengen dan die kreek over te steken?

MacKinnonpas

De begroeiing wordt weer lager, struiken, terwijl de zon hardvochtig schijnt. Op de andere bergwand stroomt zomaar uit het bos de St. Quintin Falls. Ik vraag me af naar wie die zijn vernoemd, want MacKinnon is volgens mij nog niet

heilig verklaard. Zo langzamerhand begin ik uit te zien naar een lunchplekje, maar helaas dient zich lange tijd niets aan. Als ik me dan toch op een rots langs het pad laat zakken, hebben de zandvliegen me snel gevonden. Hoewel ik voldoende gif heb opgespoten, blijven ze zo irritant om mijn lijf zoemen dat ik geen rust vind. Gauw door dan maar, weer door het bos. Het pad klimt langzaam omhoog, grind maakt plaats voor steen en rots. Kijk, zo zie ik het graag. Niks geen snelweg voor betalende toeristen. Spanning, avontuur! Uiteindelijk is daar dan toch de hut.

Zoals vaker kies ik snel een bed, gooi mijn grote rugzak neer en pak in mijn dagrugzak de meest noodzakelijke dingen. Het is prachtig weer en de Kepler track indachtig ga ik snel door naar de MacKinnonpas. De heel week wordt er al regen voorspeld en hoewel de berichten zelden uitkomen, wil ik niet het risico lopen dat morgen de wolken zo laag hangen dat er geen uitzicht is om van te genieten. Ik loop Lake Mintauro voorbij en het heliplatform dat ook dienst doet als uitzichtpunt. Daar ik morgen wel tijd voor. Ik wil omhoog en wel zo snel mogelijk.

Na ongeveer anderhalf uur klimmen over een steeds uitdagender pad weet ik dat het de moeite waard was. Wat een geweldig uitzicht! Vanaf de top, bij het MacKinnon-monument, heb je uitzicht op twee valleien, naast de Clintonvallei waar je uit bent omhoog gestegen. Prachtige bergen, met nog een flinke laag sneeuw, weerspiegeld in de ondiepe meertjes.

Uit het gras komt een grote, bruine vogel met rode ogen. De snavel is te kort voor een kiwi, volgens wandelaars die al meer van Nieuw Zeeland hebben gezien is het een weka. Ik kan een paar foto's maken voordat de loopvogel weer in het gras verdwijnt. Ik loop nog even door richting de schuilhut, tot de rand van de Clintonvallei waar heel in de diepte de hut ligt.

*-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)*

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de directe omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober starten we met een winterprogramma. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld, wederom vanaf Dinercafé 't Kroegske. De te lopen afstand ligt ook nu rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur

Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:
<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het **LoopCentrum**

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

Onze adviseurs werken uitsluitend met kwaliteitsproducten van bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen voor de sportieve wandeltochten, boswandelingen of gewoon een blokje om.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

*"Ons persoonlijk advies kan
veel klachten voorkomen
en zorgt voor meer
wandelplezier."*

Rob Driessen,
adviseur bij het LoopCentrum

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van een paar wandelschoenen ontvangt u een paar functionele wandelsokken t.w.v. €19,95 **GRATIS***

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties.

Stationsstraat 137 - 3963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl